

ЯК ТЕПЕР ВИГЛЯДАЄ ЧОРНОБИЛЬ

РЕПОРТАЖ С. 13

СЕРЕДА

27 квітня 2016

№17

ПАСКА – КУПИТИ ЧИ ПЕКТИ

СПОЖИВАЧ С. 11

4⁹⁰ грн
1 блок
Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

www.ria.ua

Де гарно відпочити без візи

Читайте **ГОЛОВНЕ** С. 5

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ

426

ВАКАНСІЙ ВІД ПРОВІДНИХ ФІРМ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Є тролейбус вільних людей

Дорогами Тернополя курсує один тематичний тролейбус «Територія вільної людини». Він популяризує Українську хартію вільної людини.
— Майдан потихеньку згасає, але гасла и все одно живі, — каже ініціатор задуму Ігор Ковалик. — Гасло «Бути вільним» вирішили поширити і у транспорті.

КомпанийонФінанс
за **20** хв. **ГРОШІ ГОТІВКОЮ**
до **10 000** грн
ЛИШЕ ПАСПОРТ ТА КОД
вул. Київська, 11 | вул. Патріарха Мстислава, 1
050 479 14 83 | www.kf.ua

справжні броньовані **ДВЕРІ** від виробника
пожежний сертифікат ліцензійний монтаж дверей
під індивідуальні розміри
ПІДПРИЄМСТВО **РИФ**
м.Тернопіль, вул. Довженка, 18 тел.: (0352) 438030, (067) 7191371
www.rif.te.ua

ШвидкоГроші **ГРОШІ ДО ЗАРПЛАТИ**
3000 грн **20** хвилин
ГОТІВКОЮ ОДРАЗУ
ЛИШЕ ПАСПОРТ ТА КОД
(093) 170 10 28
sgroshi.com.ua
вул. М. Шептицького 236 (2-й поверх ТЦ "SOTERIA")
вул. Анатолія Живова 7 (зупинка "Автовокзал")

Мій Двір
ТРОТУАРНА ПЛИТКА **МАГІК**
м. Тернопіль, Крушельницької, 18, к.203
т.: (0352) 52-28-18

Трактори Мототрактори Мотоблоки
Кредит до 30 000 грн
Тел.: (097) 842-06-17, (067) 353-16-06
відділ з/ч: (067) 350-31-15, сервіс: (067) 354-22-86

29 травня
СТАРТ 14:00 ГОД
ПАРК ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА О. ЧАЙКА
ДИТЯЧЕ СВЯТО з «RIAPlus»

ПРЯМА МОВА

Юрій ШТОПКО

Спадщина Чорнобиля

У страшну річницю ми схиляємо голови і згадуємо, як усе було. Вшановуємо пам'ять тих, у кого попереду було все життя, але воно трагічно обірвалось або було спалюване чи єсь злою волею чи страшним випадком.

Ось так і сьогодні пригадуємо Чорнобильську трагедію. Пригадуємо цинізм влади, яка не повідомила людям про катастрофу, і щасливі родини йшли радіоактивними вулицями під час першотравневих демонстрацій. Пригадуємо ліквідаторів, чий органі просто розплавлювались після того, як вони виходили із зони ураження. Пригадуємо всіх тих, кого зачепила ця катастрофа, кому поламала життя.

Чорнобиль дав нам незагоєну рану, яка болітиме ще довго. Але Чорнобиль навчив нас, що ядерна енергетика — це небезпечно. І які б заходи безпеки не були застосовані, — ризик трагедії завжди присутній, тому є сенс шукати альтернативу ядерній енергетиці.

Водночас трагедія Чорнобиля дала нам унікальні знання — наші вчені та фахівці в цій галузі визнані в усьому світі. В Європі — 16 атомних реакторів, в Україні — 15. Ми незамінні, професійні. Ми свою біду зробили своїм козирем — у позитивному розумінні цього слова.

У негативному розумінні — є багато людей, які зробили своє життя зручним завдяки трагедії. Це ті сотні і тисячі, які ніяк не постраждали від трагедії, але купили або за щасливою випадковістю отримали право називатись чорнобильцем. На жаль, є люди, які мають соцплати і безліч інших пільг — ні за що.

Чорнобиль — наше минуле, і він завжди буде нашим теперішнім. Чорнобиль треба відчувати серцем і робити все, аби ніколи знову... Але не будувати свого успіху, спокою чи зручностей на трагедії інших.

ПЕТИЦІЇ ДЛЯ ЗАМИЛЮВАННЯ ОЧЕЙ

«Демократія» ■ За допомогою петицій у низці країн вирішують проблеми. У нас навіть підтримані - залишаються з відписками

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@GMAIL.COM

У квітні виповнилось рівно півроку з часу виставлення для голосування першої петиції у Тернополі. Йшлося про те, щоб забрати МАФ з велодоріжки. Це перша пропозиція й одна з небагатьох, яка знайшла підтримку у влади.

Чи то пропозиції тернополян є для місцевої влади не надто серйозними, чи то для втілення бракує фінансів, але сьогодні чимало ідей так і залишаються ідеями.

— Щоб петицію розглянули, необхідно, аби вона набрала 250 голосів, — каже головний спеціаліст відділу зв'язків із громадськістю та ЗМІ міськради Олександр Данилишин. — Після цього людині міськрада дає відповідь, яка доля піднятого питання, чи є вже якесь рішення.

«Я не бачу сенсу»

Першу петицію у Тернополі, нагадаємо ще раз, зареєстрував велоактивіст Юрій Суходоляк. У ній він попросив забрати із велодоріжки кіоск — МАФ, що заважав руху по набережній Тернопільського ставу. Влада відреагувала позитивно, кіоск забрали. Після цього від тернополян посипалось чимало ідей та пропозицій. Але...

— Я не бачу сенсу писати петиції, — каже голова Тернопільського осередку ГО «Молодь демократичного альянсу» Олег Синовець. — Бо влада не реагує. Я є автором трьох петицій. Усі пропозиції зібрали необхідну кількість голосів для підтримки. Однак відповіді міськради, — це банальні відписки.

Приміром, чоловік пропонував ввести високі штрафи за розкидання сміття та збільшити кількість

ОЛЕГ СИНОВЕЦЬ

В одній із петицій Олег Синовець просив залишити один із кортів у «Топільче» безкоштовним. Має відписку. Після цього ще наполегливіше відстою цю ідею. Навіть долучився до упорядкування

сміттєвих урн. Активіст сподівався хоча б на те, що влада зробить аудит кількості урн у місті. Однак та лише відписала, що урн достатньо.

— Петиції у нас — кістка для народу від влади, — додає він. — Нею не наїсися, зате погризти можна. Або імітація позитивних змін та реформ. А іноді влада через когось сама створює необхідні їй петиції.

Про популярність «провладних» петицій розповідає й депутат міськради, журналіст Андрій Шкула.

— Вони можуть використовувати петиції для інформаційного супроводу «мутних» намірів, — каже він. — Приміром, коли був намір віддати комунальному підприємству 60 сотих скверу під ринок, відразу з'явилась петиція, в якій людина каже про потребу в такому ринку! І це при тому, що місцеві, з якими ми спілкувались на цю тему, були проти такого задуму.

Загалом ресурс створення електронних петицій дійсно міг би стати інструментом впливу чи навіть прямого народовладдя, вважає він. Однак модераторів петицій проводять самі ж працівники міськради. Тому невідгідні, незручні пропозиції можуть так і не з'явитись для збору підписів.

Поінформували...

Сьогодні міськрада дала відповідь на 35 петицій, 6 петицій — на розгляді і ще 96 — виставлені для голосування. Зокрема,

«добро» від міськради отримала пропозиція «Створення музичного скверу пам'яті лідера гурту «Скрябін» — Андрія Кузьменка». Також влада не заперечує проти встановлення буквенної композиції «I LOVE TERNOPIL» у парку ім. Т. Шевченка та встановлення літер «Файне місто» на «елесях» у тому ж парку. Проти створення «туристичних родзинок» у місті, звісно, ніхто не заперечує. Бо, як показує практика, куди тягнуться туристи — туди тягнеться й бізнес.

Натомість на такі важливі пропозиції, як відремонтувати сайт detransport.com.ua, який відображає рух маршруток і тролейбусів та пократити водіїв, які відключають GPS-трекери, є лише відписка. У відповідь на пропозицію облаштувати тролейбусну зупинку біля автовокзалу пишуть, що це неможливо, бо необхідна рекон-

струкція лінії, а грошей на це нема.

— Якби в петиції вказали, що коштів для нової електролінії немає, але на перспективу це потрібно, то було б чудово, — каже автор петиції Антон Марчевський. — Натомість там наводять кілька аргументів, які самі собі суперечать. Та незважаючи на відмову, позитивним є той момент, що чиновники тепер знають, скільки коштуватиме оновлення лінії.

Проблемна ситуація з петиціями є загалом по Україні, кажуть аналітики інформкомпанії «Сильніші разом!». Надати е-петиціям нового дихання, кажуть вони, може створення петиційних служб, таких, як у бундестазі ФРН. Вони займатимуться виключно розглядом пропозицій. Відповідальними за розгляд і реалізацію петицій будуть конкретні особи. Зараз же е-петиції в Україні мають багато недоліків і часто є формальними.

Інфографіка Юрій КАРПУК

ЕКСПЕРТИ RIA ПРО НАЙАКТУАЛЬНІШЕ

Що останнім часом вас схвилювало найбільше?

Юлія ПЕТРИШИН,
президент школи
східного танцю
«Асфура»:

— Зараз живу в Єгипті. Поки що не розумію, що говорять єгиптяни, арабську знаю трішки. Здивував підхід місцевих до життя — він інший. Як у нас кажуть: «Куда спешить в такой жара?». У нас жінка все робить: несе, везе, працює, варить, парить... Тут ти — ЖІНКА. Вода, компослуги дешевші, ніж в Україні.

Олег СЕМЦІВ (32 р.),
інженер, дизайнер:

— Доки хтось думає, як утекти з країни, я думаю, як покращити життя на рідній землі. Нині як дизайнер допомагаю Тарасу Демкурі у створенні в Тернополі технологічного музею, де будуть зразки ретро-техніки. А як представник авіаційної організації «АОПА-Україна» у Тернопільській області готуюсь до авіаційного злету малої авіації у Кам'янці-Подільському.

Олександр НОВИЦЬКИЙ
(28 р.), ІТ-фахівець:

— Мене турбує те, що у нашому місті надто повільно впроваджують новітні інформаційні технології і загалом іноваційні проекти такого роду. Також бачу негативну тенденцію відтоку з Тернополя першокласних ІТ-спеціалістів. На жаль, фахівці з відповідними знаннями шукають кращої долі не лише у великих містах нашої держави, а й за кордоном.

Олександр БОРАКОВСЬКИЙ (37 р.),
голова ГС «Рада бізнесу
Тернопілля»:

— Обурює те, що у звітах усіх партій чи виступах про проблеми країни є усе: прем'єр, президент, євроінтеграція, Нацбанк... Але майже немає війни. Але війна! Хоч до цього всі звикли, про ті події треба говорити! Усі сподіваються на зміни. Є багато розмов про те, що «зміни треба починати з себе». Давайте почнемо!

Ольга БИНДАС (26 р.),
майстриня:

— Дуже сподобався показ одягу Катерини Тимочко «Огорни мене, ліс». Усе зробили так професійно, що аж мурашки бігали по шкірі. А ще приємно схвилювала книжка моєї сестри Зоряни Биндас «Трубачі із Підгорбків». Так щиро від душі давно не сміялась. Сестра писала різного роду гумористичні оповідки про татове і мамине село. Там — і ностальгія, і купа позитивних емоцій.

Наталія ЛУКІВ (20 р.),
журналіст:

— Дуже вразила історія учениці Марічки з 16-ї школи та її вчительки. Завжди кажуть, що вчителі у нас погані, не достойні і т. д. А у цій школі вчителька заради своєї незрячої учениці вивчила шрифт Брайля. Завдяки такій віддачі педагога школярка добре вчиться і любить школу. І однокласники допомагають Марічці — збирають для неї спеціальний папір.

СКВЕР ДОЗВОЛИЛИ ОРЕНДУВАТИ

Конфлікт

Поновлення оренди ТОВ «Житло» на 0,5 га скверу на перехресті вулиць Слівенської і Лесі Українки погодили на сесії з «боями»

Інфографіка Юрій КАРПУК

Сквер навпроти магазину «Прогрес» в оренді. Депутати шукають ділянку на обмін...

АНДРІЙ ШКУЛА, 0-97-742-35-45,
SHKYLA@GMAIL.COM

Міський голова декілька разів ставив питання на переголосування. Зрештою, частина депутатів, які раніше голосували проти, утримувались чи не голосували взагалі, у кінці підтримали продовження оренди на земельну ділянку.

Якщо на минулій сесії 3 березня ТОВ «Житло» хотіло продовження будівельної оренди (тоді депутати не підтримали питання — прим. авт.) на 10 років, то тепер лише на рік. У проекті рішення на теперішню сесію додали ще один пункт — пошук рівноцінної ділянки в іншому місці для забудови. Тобто «Житло» погодилось відмовитись від будівельних намірів у сквері, якщо їм дадуть іншу ділянку. Причиною таких дій, вочевидь, є позиція депутатів та обурення місцевих жителів.

Земля на обмін

— Ще під час сесії у березні депутати не проголосували за продовження будівельної оренди скверу, — каже депутат міської ради від «Об'єднання «Самопоміч» Юрій Штопко. — Тоді ми зібрали більше 600 підписів місцевих мешканців проти оренди. Тому вдалось переконати депутатів не підтримувати

такого наміру, адже логічно він передбачав вирубування дерев та забудову. На квітневу сесію «Житло» звернулось уже з проханням продовжити оренду на рік і знайти ділянку на обмін. Чому більшість депутатів голосували «за», і то з декількох спроб, питання непросте... У будь-якому випадку, навіть якщо доведеться шукати землю взамін скверу, будови там такі не буде.

Не підтримали питання продовження оренди на рік із пошуками іншої земельної ділянки й депутати від «Громадянської позиції».

— Ми категорично проти забудови зелених зон, які у тернополян і так щороку відбирають, — говорить голова фракції «Громадянської позиції» у міській раді Петро Ландяк. — Ні я особисто, ні депутати «Громадянської позиції» не підтримуємо надання земельної ділянки товариству взамін цієї. Причина в тому, що товариство раніше звільнило від сплати пайового внеску у бюджет міста на розвиток та відновлення інфраструктури — за перенесення ліній електропередач. «Житло» не передавало місту будинків, тобто ті витрати, які воно понесло на оренду й утримання ділянки, думаю, давно уже компенсовані тими коштами, які не отримував бюджет. Тому говорити про обмін

змісту немає. Ділянку потрібно звільнити і зберегти як зелену зону.

У ТОВ «Житло» просять землю взамін, а також розповіли про видатки на ділянку.

Готові облаштувати

Основна робота, яку здійснили, — перенесення високовольтної лінії електропередач, яка до 2006 року була прокладена через Слівенську.

— Для того, аби перенести лінію, яка йшла через згадану ділянку, ми побудували поблизу Об'їзної та Коновальця розподільчі пристрої, реконструювали близько 25 кілометрів кабельних мереж, замінили багато трансформаторів. Крім того, демонтаж підпор та ліній — це теж витратні роботи, — каже головний інженер ТОВ «Житло» Віталій Грузинський. — Це було не просто перенесення, а оновлення і модернізація системи. Тому з містом ми підписали інвестиційну угоду, згідно з якою нас звільнили від сплати пайового внеску до бюджету міста за об'єктами. Разом з тим, ми платили орендну плату за ділянку, а також власним коштом оновлювали комунікації там, де це було потрібно.

Робота з оновлення і переносу ліній, за даними «Житла», коштувала на той час приблизно 30 мільйонів гривень, або 6 мільйонів доларів. Це був 2005–2006 рік.

На ділянці планували спорудити спортивно-оздоровчий комплекс із будинком. Це, наполягає головний інженер, місцевим мешканцям було б лише на користь.

— Та оскільки є спротив людей, ми готові відмовитись від цієї ділянки, якщо отримаємо як компенсацію іншу, — каже пан Грузинський. — Незважаючи на багатомільйонні витрати, готові своїм коштом облаштувати й облагородити той сквер. Мова про стежинки, лавочки, освітлення. Якщо люди хочуть парк, матимуть його. Головне, аби вони про нього потім дбали.

Зараз у міській раді створюють комісію, яка повинна з'ясувати усі витрати ТОВ «Житло» на землю та роботи, пов'язані з її освоєнням. Її основне завдання — підшукати рівноцінну ділянку на обмін. Хоча якщо члени комісії з'ясують, що витрати ТОВ компенсовані грошима, які фірма мала б платити до бюджету, обміну може не бути... Продовження буде.

Сьогодні на сайті 20minut.ua

Найчастіше читають:

- В Кам'янці-Подільському студент з Тернопілля зірвався з каньйону та загинув
- Квартири на Хмельницького «пішли» по швах
- У Тернополі освячують вербу (ФОТОРЕПОРТАЖ)
- Скільки часу потрібно збирати на квартиру у різних містах України
- Відвідувачі нічного закладу «Бомба» потерпають від зловмисників
- 7-місячне немовля з Тернопільщини терміново потребує допомоги!
- Дівчина обдурила закоханого хлопця та виманила гроші
- Скільки потрібно заощаджувати на квартиру в різних містах світу
- Жінка пішла на кримінал, щоб гарно відсвяткувати Вербну неділю
- Тернопільський фрі-файтер Микола Гринчук переміг у турнірі в Польщі

Найчастіше коментують:

- У Тернополі собак відловлюють... і відпускають
- «Культура» водія маршрутки № 13
- Тернополянин показує правильний приклад іншим
- Неповнолітня дівчина втекла з дому, аби приїхати до свого приятеля на Тернопільщину
- Скільки часу потрібно збирати на квартиру у різних містах України
- Чим Тернопілля цікаве інвесторам з ЄС
- «Путінський» лімузинний проект, вартістю 54 млн. доларів, піднятий на сміх
- Шукають хулігана, який справив потребу у класі
- У Тернополі встановили меморіал бельгійським солдатам

Скільки ви готові витратити на продукти на свята?

- До 500 грн
- До 1000 грн
- Більше 1000 грн

ФОТО ДНЯ

26 квітня • 10.30 • с. Біла

ІРИНА НЕБЕСНА

Вікторія Ленц уже декілька років виготовляє декор для великодніх кошків не лише для себе, а й для рідних та друзів. Жінка каже, що це заняття для душі.

— Щороку роблю інший букет для кошки, а з попереднього року передаю або племінникам, або друзям, — каже Вікторія Ленц. — Уже зробила і собі новий.

Допоможіть врятувати життя молодій мамі

МАР'ЯНА ДОХВАТ,
097-783-53-39, MARJANA.
DOKHVAT@GMAIL.COM

В Ольги Іванців з Борщівського району лікарі діагностували рак крові. Жінка наразі проходить курс хіміотерапії, а попереду — операція з пересадки кісткового мозку. Вартість хірургічного втручання — близько 100 000 доларів. Рідні та друзі просять допомоги зібрати кошти на лікування.

— У лікарню ми потрапили 8 березня цього року, а 15 березня лікарі озвучили діагноз — гострий промієлоцитарний

лейкоз, — розповідає чоловік Ольги Олександр Іванців. — Оля пройшла хіміотерапію у Львові, і ми уже вдома. Наразі хвороба перебуває у стані ремісії.

11 травня наша землячка знову має їхати у лікарню, щоб здати аналізи. Якщо її стан не погіршиться і аналізи будуть нормальними, то, як кажуть медики, можна буде

здійснити пересадку кісткового мозку.

— Є надія на повне одужання, але бракує грошей, — каже тернополянин.

В Ольги та Олександра є двоє маленьких дітей — синочок вчиться у першому класі, донечка ще не досягла шкільного віку. Рідні та друзі просять допомоги врятувати життя молодій мамі.

ДОВІДКА

Реквізити для збору коштів:
«Приватбанк», 5168
7556 2724 8160 Іванців

Олександр Євгенович (чоловік). Контактний номер Олександра - 098-728-81-85.

ГАРЯЧА ЛІНІЯ «20 ХВИЛИН»

Сьогодні на гарячій лінії «20 хвилин» чергує журналіст Мар'яна Дохват. Зі своїми запитаннями та інформацією ви можете звернутися за телефоном 43-00-50, 43-00-56 або надіслати їх нам на електронну адресу 20hvilyn@gmail.com.

Редакція «RIA плюс» та «20 хвилин» 43-00-50
Пожежно-рятувальна служба 101
Міліція 102
Швидка медична допомога 103
Аварійна газу 52-62-38
Аварійна водоканалу 25-26-10

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Аварійна тепломереж 25-48-10
Чергова міської ради 1580
Довідкова залізничного вокзалу 1505
Довідкова автовокзалу 1504
Цілодобова стоматологічна служба 52-06-09
Чергова аптека 24-22-70, 26-93-88

Управління захисту прав споживачів 52-16-65
Управління транспорту 52-15-14
Перевірка якості продуктів 52-23-87
Довідка міськвиконкому 23-63-97
Головавтоінспекція 52-47-38
Аварійна електромереж 52-24-66

КИТАЙЦІ ХОЧУТЬ ЗАВОД У ТЕРНОПОЛІ

Інвестиції ■ Китайські інвестори хочуть вкласти власні кошти у будівництво сміттєпереробного заводу у Тернополі. Міська влада готова завозити сміття з інших областей, аби забезпечити безперебійну роботу китайського заводу

ВІТАЛІЙ ОНИСЬКІВ, 0-63-822-77-88,
ONYSKYV.VITALIY@GMAIL.COM

Закрита для журналістів зустріч тернопільської влади разом із китайськими інвесторами відбулася в ОДА 19 квітня. Обговорювали можливість будівництва сміттєпереробного заводу в Тернополі.

Керівник відділу зв'язків із громадськістю та ЗМІ міської ради Катерина Калущ розповіла, що у процесі зустрічі з китайськими колегами виникло ряд питань, які необхідно буде ще обговорити.

— Інвестори розповіли, що Тернопіль як обласний центр виробляє відносно мало сміття за день, лише близько 250 тонн, — говорить вона. — А вони працюють лише з тими містами, які за день мають понад 500 тонн сміття.

У відділ інформаційної діяльності облдержадміністрації розповіли, що невелика кількість сміття, яку щодня збирають у місті, не є

проблемою. Щоб забезпечити потреби заводу, сміття можуть довозити не лише зі всіх околиць нашої області, а й із сусідніх регіонів. Іншими словами, якщо буде необхідність — сміття знайдуть.

На зустрічі також порушили низку інших важливих питань.

Обладнання вже заіржавіло

— Інвестори говорять, що у всіх країнах світу, де вони працюють, уряди сприяють у веденні бізнесу та послаблюють податковий тиск, — кажуть працівники відділу. — Наразі ми не готові їм обіцяти, що їм знизять податкові ставки.

Попередньо земельну ділянку, на якій збудували б завод, чиновники планують виділити у межах міста. Те, де конкретно і яка буде її площа, наразі невідомо.

Нагадаємо, що епопея з будівництвом сміттєпереробного заводу для Тернополя тягнеться ще від ка-

денції Романа Заставного. Першу сміттєсортувальну лінію в нашому місті мали збудувати у 2009 році. Тоді ж закупили обладнання за два мільйони гривень. Однак його так і не запустили в експлуатацію. Воно не придатне для використання, оскільки заіржавіло.

Голова облради Віктор Овчарук говорить, що спочатку сміттєсортувальну лінію зберігали у Скалаті Підволочиського району, там планували переробляти сміття з усієї області. Зі зміною керівництва обласної ради сміттєсортувальну лінію возили по усій території нашої області і зупинилися на ідеї переробки сміття у селі Малахівці Зборівського району. Однак слова Романа Заставного, а згодом і чинного мера Сергія Надала залишилися порожніми обіцянками.

Про те, чи доцільно розміщувати сміттєпереробне підприємство у межах обласного центру та чи не завдасть це шкоди тернополянам, ми поцікавилися в експертів. Перший заступник начальника Держекоінспекції області Юрій Рослий відповів, що проблему зі сміттям на Тернопільщині швидко не вирішити. Практика показує, що далі розмов справа не йде.

— Якщо при будівництві та експлуатації будуть застосовані новітні технології, то екологічної проблеми для міста не буде, навіть якщо завод збудують у Тернополі, — каже фахівець.

Сміттєпереробний завод — інвестиційно приваблива ідея для міста. Для області він також вкрай необхідний, каже директор ПП «ЕкоТерн» Богдан Гевко.

За розвиток місцевого бізнесу

— Однак я є прихильником сміттєсортувальних ліній, які розміщені у санітарній зоні, тобто в радіусі 20 км від міста, — наголошує керівник. — В області вже працює сміттєсортувальна лінія — у селі Плебанівка Теребовлянського району, від підприємства «Катруб». Проте її потужностей

недостатньо для всієї області.

Богдан Гевко виступає за розвиток місцевого підприємництва, оскільки, кошти від такої діяльності будуть направлені у місцевий бюджет. Вони забезпечать розвиток міста та області загалом.

— Краще було б, якби держава сприяла розвитку вітчизняного бізнесу, а не збільшенню капіталу закордонних компаній. У нас є достатньо підприємців, які готові працювати і вкладати власні кошти у розвиток бізнесу такого роду. Я особисто готовий об'єднатися з іншими місцевими підприємцями, аби вирішити проблему зі сміттям.

Можуть віддати місту

Китайські інвестори, які готові збудувати завод у Тернополі, є представниками найбільшої в Китаї компанії China Western Power Industrial Co Ltd, яка спеціалізується на будівництві сміттєпереробних підприємств по всьому світу. Ця компанія на теренах нашої держави не має ще жодного заводу.

На сайті Закарпатської ОДА знаходимо інформацію про те, що китайські інвестори нещодавно зустрілися з головою адміністрації Геннадієм Москалем, щоб обговорити питання утилізації місцевих відходів. Китай-

ці розповіли, що будують свої об'єкти, застосовуючи BOT-модель, тобто самі проєктують, будують, експлуатують визначену кількість років, а потім передають підприємство у комунальну власність.

На сайті міжнародної китайської компанії China Western Power Industrial Co Ltd журналістам «RIA плюс» не вдалося знайти жодної інформації про її діяльність у Європі чи деінде у світі. Інформація, викладена на сайті, — лише китайською мовою, немає ані англійського, ані якогось іншого перекладу.

РЕКЛАМА

ТЕРНОПІЛЬ БІЖИТЬ

29
травня

СТАРТ 14:00
ТЕАТРАЛЬНИЙ МАЙДАН

RIA.TE.UA
рухаємо Тернопіль

ДЕ НА СВЯТА МОЖНА ГАРНО ВІДПОЧИТИ І БЕЗ ВІЗИ

Свята ■ Популярні місця для цікавого дозвілля із родиною чи друзями зібрали для вас журналісти «RIA плюс». Ми представили вісім баз відпочинку і туристичних комплексів неподалік від Тернополя. Також ми дізналися про умови проживання та ціни на оренду помешкання, харчування, екскурсії та розваги, які допоможуть зробити відпочинок незабутнім. Якщо порівнювати їхню вартість з іншими регіонами, то ціни на Тернопіллі помірні

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BUURLAKU@GMAIL.COM

Сплав, риболовля, екзотичні африканські тварини і пікніки. Усе це можна знайти на Тернопільщині. Щоб цікаво провести час із рідними чи близькими, не обов'язково їхати за тридев'ять земель. Адже в області розташовані бази відпочинку та різноманітні комплекси, які можуть порадувати своєю гостинністю.

В одних центрах дозвілля є і вільний доступ до Інтернету, і гаряча вода цілодобово, і можливість самостійно готувати їжу, і всілякі розваги. Можна знайти катання на квадроциклах, велосипедні прогулянки, сплав Дністром, екскурсії до історичних святинь, риболовлю тощо. В інших закладах немає ані холодильника, ані телевізора, проте там можна добре відпочити від повсякденності серед природи. Щоправда, вільних місць на Великодні свята не так вже й багато.

На літо, як розповіли адміністратори чи власники закладів, бронювати місця потрібно завчасно. Адже їдуть на відпочинок тільки з Тернополя, а й з інших міст України, навіть із таких далеких, як Одеса, Херсон чи Харків.

Для огляду ми брали бази відпочинку, які надали в управлінні туризму обладміністрації. Вони, за словами працівників управління, є найпопулярнішими серед населення та мають хорошу репутацію.

Середня вартість двомісного номера у відпочинкових комплексах області — 200-250 грн за добу. Харчування — окремо, комплексний обід коштує приблизно 55-70 грн. На базах здають напрокат катамарани, велосипеди, квадроцикли, вудки та інше. Для порівняння, у Вінницькій області номери стандартного класу коштують у середньому 300-400 грн, а проживання у будиночках — від 550 грн за добу і вище. У Карпатах ціни, звичайно, вищі.

Однак якщо містечко чи селище невеличке, то за двомісний номер тут також можна заплатити від 250 грн. Іншими словами, були б гроші — поїхати є куди.

Приватна база відпочинку «Бабина стодола» (с. Рудка, Кременецький район)

Садина за 12 км. від Почаївської лаври. Господарі пропонують чудовий краєвид, ставок, ліс, пляж та різні розваги. Прокат катамарана обійдеться у 60 грн/год., лежаків — 40 грн/день, пострибати на батуті — 25 грн/20 хв. На території бази є три будиночки, кожен — на два номери. Інтернет, телевізор, гаряча та холодна вода постійно. Вартість проживання за добу — 500 грн. Також «Бабина стодола» має невеликий готель, де вартість одного номера (два односпальні ліжка) — 200 грн, а з двоспальним ліжком та холодильником — 250 грн. Загалом у готелі 16 номерів. Замовлення за тел.: 0-97-868-16-07, 0-97-858-73-28.

Центр вільного часу «Панорама» (м. Кременець)

Готель має 44 номери. 24 номери є у звичайному корпусі, чотири з них — «напівлюкс». Ще 19 «напівлюксів» і один «люкс» є в екокорпусі. Вартість двомісного номера за добу — 300 грн, двомісного півлюкса — 350 грн, двомісного екологічного — 450 грн, двомісного люкса — 500 грн. Є більярд, кегельбан, тренажерний зал, масаж, настільний теніс і футбол, піцерія, картинна галерея, галерея скульптур. Біля готелю є літній майданчик та озеро, де можна рибалити, дитмайданчик, басейн, фінська сауна. Є кафе, «Винний зап», фаст-фуд, мангали. У вихідні дні тут організують концерти. Контакти та замовлення за тел.: 0-96-585-45-34, 0-97-951-11-11.

Відпочинковий комплекс «Вірлі» (с. Кімната, Кременецький район)

Для компанії у «Вірлі» можна орендувати котеждж: 1200 грн за добу на 6 осіб, 1600 — на 8 і 2000 — на 12. У кожному котежджі є Інтернет, холодна та гаряча вода, душ, туалет. Основне, за чим сюди їдуть, — риболовецький став. Порибалити на дві вудки з уловом до 2 кг гості можуть безкоштовно. Хто хоче зайнятися риболовлю серйозніше, повинен буде заплатити 150 грн за добу ловлі. Туристи матимуть змогу організувати пікнік на території комплексу, є футбольне поле. У кожному котежджі є кухня. За попередньою домовленістю привозять комбіновані гарячі страви з ресторанів-партнерів. Деталі і замовлення за тел.: 0-67-509-03-97 (Ольга).

Туристично-відпочинковий комплекс «МішиН-СіТі» (Заліщицький р-н)

У «МішиН-СіТі» є 11 двомісних номерів «люкс», 3 двомісні номери вір-класу. Оснащені кондиціонером, холодильником, супутниковим телебаченням, телефоном, міні-баром, безкоштовним Wi-Fi. Вартість проживання у люксі — 303 грн за добу, а у номерах вір-класу — 606 грн. На березі озера з лебедями, розміщені також чотири котежджі. Тут можуть проживати четверо осіб, додаткова постіль — +100 грн. Вартість проживання у будиночку — 707 грн на добу. Харчуватись можна у ресторані. На території закладу є літній басейн. Замовлення за тел.: (03554) 4-34-31 — ресепція; (03554) 4-34-32 — бухгалтерія.

Приватний зоопарк «Крайня хата» (село Торське, Заліщицький район)

У приватному зоопарку в просторих вольєрах живуть екзотичні тварини — леви, ведмеді, верблюди, лама, парнокопитні, мавпи, птахи, страуси, бобри, нутрії, кози та свині різних порід. На території зоопарку є кафетерій, але на травневі свята він не працюватиме. Виставка тварин працює щодня з 9.00 до 21.00. Вхід для однієї особи — 15 грн. Неподалік від Торського є урочище Червоне, там можна організувати пікнік для всієї родини, сходити на водоспад та насолодитись чудовими краєвидами. Додаткова інформація за тел.: 0-97-148-38-88.

Дністер-круїз на кораблі «Юрій»

Це особливий корабель, який ходить по мілководдю. На судні є три комфортабельні каюти. В одній — двоспальне ліжко, у двох інших — по 4 одномісних. Є кухня з холодильником, газовою плитою, чайником, телевізором. Душ, туалет (рушники включено). Є палуби для відпочинку, риболовлі та пікніка. Проживання за добу: у будні — 500 грн з особи разом із харчуванням; у вихідні дні — 600 грн разом із харчуванням. Оренда корабля — 3000 грн/доба. Круїз починається із села Раковець Городенківського району Івано-Франківської області. Далі туристи сплавають Дністром, подорожуючи Тернопільською областю. На Великодні вже всі місця замовлені. Подробиці за тел.: 0-67-256-36-06.

База відпочинку «Над Стрипою» (Скоморохи, Тернопільська обл.)

На базі є три двоповерхові будинки, з дво-, три- та чотиримісними номерами, садина в етностилі «Гостинний двір» і два автотрейпери. Влітку база може прийняти до 100 осіб, взимку — до 80. Усі номери мають санвузол, душову, опалення. Є озеро з катамаранами, лазня, ігровий, спортивний, дитячий і танцювальний майданчики. Вартість проживання у номерах блочного типу зі спільним санвузлом: двомісні — 250 грн, тримісні — 340, чотиримісні — 400 грн. За два номери покращеного типу — 600 грн. Харчування в ідальні: сніданок та вечеря — 55 грн, обід — 70 грн. Також пропонують сплави Дністром, прогулянки до водоспаді, екстремальне джип-рапі тощо. Інформація за тел.: 0-96-382-27-57.

Кластер сільського туризму «Мальовнича Бережанщина» (с. Жуків, Бережанський район)

Сільський зелений туризм дає можливість відпочивальникам ознайомитись із місцевою культурою та традиціями, цікаво провести час на лоні природи. На території агросадиби є дві кімнати. Кімната на двох осіб коштує 150 грн за добу, діти до 6 років — безкоштовно. Господарі пропонують триразове харчування — 100 грн з особи за добу. Мальовниче село Жуків — чудове місце для відпочинку. Тут можна організувати пікнік, у ставку — ловити рибу. У селі є музей родини Лепких та церква, збудована у XIX ст. Господар агросадиби грає на бандурі, тому музична програма забезпечена. Бронювання номерів за тел.: 0-96-137-75-69.

ЧЕТВЕРТИЙ «ГАРАЖНИЙ РОЗПРОДАЖ» ЗІБРАВ МАЙЖЕ 50 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

На четвертому «Гаражному розпродажі» зібрали 50 тисяч гривень. Купувати речі, принесені тернополянами, прийшло декілька тисяч городян. Навіть дощ не завадив хорошій справі

Армія ■ Благодійний розпродаж, на якому продавали речі, принесені тернополянами, аби зібрати гроші на автомобіль у зону АТО, тривав весь день 21 квітня на Майдані Волі. Результат торгів — 49 549 гривень і 12 євро

ВИДАВНИЦТВО RIA

«Гаражний розпродаж» — ініціатива Громадської організації «Об'єднання «Самопоміч». Його проводять уже вчетверте. За зібрані кошти вдалось відправити на Схід чотири автомобілі. Нині за виручені гроші куплять ще один позашляховик для наших бійців.

— У хлопців є постійна потреба в надійних автомобілях, — говорить голова Громадського об'єднання Оксана Бачинська. — Допомогати грошима людям зараз важко. Тому й

збираємо кошти у такий спосіб. У кожного є речі, якими не користуються і які не шкода віддати на добру справу. Інші ж тернополяни ці речі купують. Ми вкотре торгували хорошу суму. Її вистачить на автомобіль для наших хлопців.

Нагадаємо, що три місяці тернополяни приносили найрізноманітніші речі на четвертий гаражний розпродаж — від одягу, посуду, сувенірів до техніки, меблів, автозапчастин.

Асортимент і справді був надзвичайно багатий. Загалом крамом завалили 15 великих столів та де-

сяток лавок. Техніка і великогабаритні речі стояли на землі. Приміром, телевізорів на продаж було шість, магнітофонів — п'ять, DVD-плеєрів — чотири. Були й зовсім неочікувані пристрої, — наприклад, система відеоспостереження... А ще — найрізноманітніші сувеніри, багато хенд-мейду, книги, платівки, диски... У продажу навіть мед та пасочки були. Ціни на все, що є обов'язковою умовою «гаражного» розпродажу, були нижчими від тих, які диктує ринок. Приміром, один тернополянин придбав електричну швейну машинку у хорошому стані за 250 гривень, а інший — гірські ліжжя лише за 300. Тернопільський меломан, який назвався Володимиром, купив десять вінілових платівок за 100 гривень, а студенти одного з вузів придбали 25 клавіатур та 7 мишок (користованих, але робочих — прим. авт.) за 480 гривень.

— Хочу від нашої організації подякувати тернополянам, які приносили

речі, — каже голова фракції «Об'єднання «Самопоміч» у міській раді Андрій Грицишин. — Адже розпродаж відбувся саме завдяки їм. Кажу і про тернополян, які несли речі, і про підприємців, які віддавали свою продукцію безоплатно. Це дійсно хороший і дієвий механізм збору грошей для доброї справи.

Гаражні розпродажі, як кажуть покупці, — не лише корисна справа, а й цікавий задум.

— Це як «блошині ринки» в Європі, — вважає покупець Сергій. — Я був на трьох таких розпродажах і завжди щось цікаве знаходив. Цього разу купив гарну картину, декілька книг, цифровий фотоапарат. За фотоапарат, до речі, дав лише 200 гривень. Навряд чи ще десь можна так вигідно купитися. Та й взагалі походити, подивитись, поспілкуватися — дуже цікаво.

Який автомобіль куплять для бійців АТО та куди саме його відправлять, читайте у наступних випусках «RIA плюс».

SMS-новини від читачів «20 хвилин»

Вашу новину прочитають

78 979

тернополян

Ви гарантовано отримаєте 10 гривень* на Ваш мобільний рахунок

Просто надсилайте новини на номер 0-97-184-17-38

Міська рада хоче встановити пам'ятник психічнохворій бабці «Шапокляк», посадивши її у скверчику біля пам'ятника «Розмова двох». Вона має стати символом нашого міста. А може, це усоблення нашої влади? Тамара (60 р.)

Незабаром День матері. Тож не забудьте привітати тих, хто вас ніколи не зрадить і завжди підтримає, нічого не очікуючи у відповідь. Даруйте їм увагу та квіти, щоб колись не плакати від розпачу, що не встигли... Аля (35 р.)

У лісі з'явилися масляки. Це аномалія чи квітневий жарт природи? Мар'ян (40 р.)

Мій знайомий працював у Києві на будові, упав із п'ятого поверху, зараз лежить у реанімації. Отакі заробітки... Марія (45 р.)

Депутат Б. Яциківський запропонував знести пам'ятник Пушкіну. Може, він не знає, хто такий Пушкін? А може, згадає, як колись первісна людина з території сучасної Росії щось не поділила з таким же українцем? Тетяна (37 р.)

* У разі публікації Вашої новини, отриманої на телефон 0-97-184-17-38 SMS-повідомлення. Інформація має з'явитися на Вашому рахунку за кошту для поповнення Вашого рахунку на 10 грн. Також Ви можете повідомити інформацію про події за телефоном 43-00-50 без нарахування вказаної вартості.

Відомі люди очима дітей

«RIA плюс» продовжує рубрику «Відомі люди очима дітей». Задля експерименту наш кореспондент показала дітям фото політиків, високопосадовців і відомих тернополян

Володимир Петровський — голова Бережанської РДА

Ігор (4 р.):

☹☹ Цей дядько працює в банді. Він у ній головний. Це добра банда, як у фільмах. Вони допомагають людям.

Настя (5 р.):

☹☹ Він — вчитель. Цей дядько вчить дітей робити зарядку, бігати, присідати.

Яна Желябіна — директор туроператора «П'ята стихія»

Катруся (5 р.):

☹☹ Ця тьоття працює русалочкою. Вона вмє швидко плавати під водою, і у неї є блискучий хвіст.

Олежик (5 р.):

☹☹ Ця тьоття — водій літака. От є люди, які їздять на авто, а вона літає в літаку високо в небі.

Володимир Маринівський — голова Тернопільської обласної федерації футболу

Тарасик (5 р.):

☹☹ Він працює актором. Цей чоловік грає таких крутих дядьків, які мають пістолети.

Таня (6 р.):

☹☹ Цей дядько — лікар. Він лікує дітям зуби. У нього в кабінеті є телевізор, по якому показують мультфільми.

Віра Зозуля — учасниця Олімпійських ігор

Володя (6 р.):

☹☹ Ця тьоття працює в газеті. Вона щось там пише, а люди потім читають те, що вона написала.

Іринка (5 р.):

☹☹ Вона — бухгалтер. Ця тьоття вмє добре рахувати гроші, і у неї є дуже великий сейф.

Сергій Сапіга — діджей

Маркіян (5 р.):

☹☹ Цей дядько — футболіст. Його робота — разом з командою грати у футбол.

Ілонка (5 р.):

☹☹ Цей дядько керує ліфтом. Якщо людям треба наверх, то він тягне ліфт угору, а якщо потрібно донизу, то він тягне вниз.

АНІ ПАРКОВКИ, АНІ ДИТМАЙДАНЧИКА

Конфлікт ■

Мешканці не хочуть, аби забудовник облаштував пожежний заїзд від своєї новобудови через їхню територію та під'їзну дорогу. Збудовник каже, що інтересів людей не ущемляє

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@GMAIL.COM

Ані дитмайданчика, ані парковки для авто не мають поруч із житлом мешканці будинку на Коцюбинського, 5А. Усе через малу прибудинкову територію — лише кілька метрів. Тепер людям повідомили, що і цим доведеться частково поділитись.

Адже по-сусідству з ними, за адресою Коцюбинського, 5, побудували дев'ятиповерхівку і гаражі для її мешканців. Тепер, щоб здати усе в експлуатацію, забудовнику треба облаштувати пожежний заїзд. І його забудовник має намір облаштувати з виїздом від гаражів через територію будинку на Коцюбинського, 5А і далі — на під'їзну дорогу до будинків Коцюбинського, 5А та Веселій, 16.

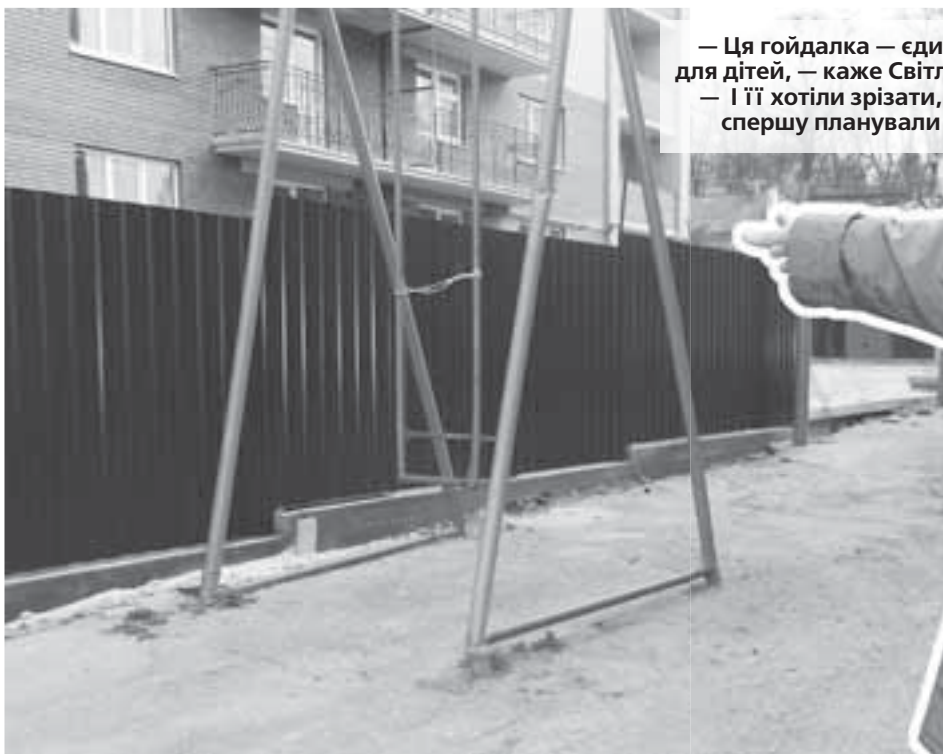
— Нам заявили, що у забудовника так було заплановано і все вже погоджено, — розповідає голова ОСББ на Коцюбинського, 5А Світлана Твердун. — Наше ОСББ діє з 2010 року, а вони документи виготовляли десь у 2011-му. То як вони могли щось запланувати без нашого погодження?

Тернополяни не хочуть, аби влаштували пожежний заїзд через їхню територію. Про це люди заявили під час зборів 4 квітня, ініційованих забудовником.

Мусять домовлятися

— Виконроб на зборах сказав, що вони влаштують тут заїзд, поставлять браму, а ми вчепимо собі колодочку, — додає пані Світлана. — Мовляв, ніхто не буде просто так кататись. Але як вони собі це уявляють? Адже пожежний виїзд має бути завжди відкритим. У випадку пожежі вони будуть мене з ключами шукати? Ми переконані, що як буде виїзд із їхніх гаражів через нашу територію, то наше подвір'я перетвориться на проїжджу частину. Будуть їздити туди-сюди, ніхто у нас не питатиме дозволу.

СВІТЛАНА ГРИВАС

— Ця гойдалка — єдине, що в нас є для дітей, — каже Світлана Твердун.
— І її хотіли зрізати, бо нібито тут спершу планували робити заїзд

Чому ж не домовлялись із сусідами про облаштування заїзду ще на етапі виготовлення документації, ми поцікавились у представників забудовника — СБУ «Спецбуд» ТОВ «Тернопільбуд».

— У мене є всі необхідні погодження, — відповів по телефону виконроб Михайло Максим'як. — Перш, ніж писати на мене «кляузу», приїдьте і гляньте...

«Не ущемляємо нічиїх прав»

Відповідати на питання: «Чому не повідомили сусідам раніше?» чоловік не захотів. Мовляв, має дозволу і крапка. І додав, що йому дає роботу фірма. Також запевнив, що днями була комісія із управління ЖКГ і претензій до них не має.

— Ми та представники відділу технагляду зустрічались із головним інженером СБУ «Спецбуду» на об'єкті, — розповів заступник начальника управління міськради — начальник відділу інженерно-транспортної інфраструктури Андрій Дроздовський. — Вони показали проектну документацію, показали, де має бути пожежний виїзд. І повідомили, що користуватись тим заїздом без потреби не будуть. Облаштують ворота, поставлять замок і віддадуть ключі голові ОСББ. Але згідно з проектно-кошторисною документацією і пожежними нормами, виїзд там повинен бути. Оскільки будинок на Коцюбинського, 5А не належить до нашого відомства і мешканці не хочуть заїзду, ми порадили забудовнику вирішити це питання «полюбовно», шляхом переговорів.

На тому, що забудовник має усі необхідні погодження, наполягає

і головний інженер ТОВ «Тернопільбуд» Віталій Грузинський.

— На території забудови встановлений пожежний гідрант, який обслуговує весь навколишній район. У тому числі і будинки, мешканці яких проти облаштування заїзду, — пояснює він. — Коли цьогогоріч мешканці сусіднього будинку, інтереси яких ми жодним чином не ущемляємо, почали городитись, ми написали звернення у міськраду. Виїжджала комісія, яка, по суті, нічого не вирішила.

Мешканці сусідніх будинків, каже інженер, не розуміють, що вони не можуть диктувати свої умови. Наголошує, що на землю, яку люди вважають своєю, вони

не мають права власності. Особливо — на під'їзну дорогу.

— Ми пояснювали, що виїзд не буде постійно діючим, — каже він. — Кажали, що не порушуємо їхніх територіальних інтересів. Та вони все одно проти. Але виїзд там ми облаштуємо, бо він на тому місці передбачений, згідно з технічними умовами. Його облаштування вимагає від нас проект. Я написав звернення у міськраду, і хай далі вона вирішує.

Повинні знайти компроміс

Ситуація, у яку потрапили мешканці згадуваних будинків, — патова, кажуть фахівці. Адже ОСББ поки що не узаконило своєї території. А якщо немає суб'єктивного права, наприклад договору оренди чи права власності на землю, то немає і користувача цієї ділянки. А тому — нема потреби у забудовника з ними погоджувати щось. Однак у червні 2015-го сесія міськради дала добро ОСББ на складання проекту землеустрою щодо введення земельної ділянки. Тому мешканці будинків можуть звертатись до суду.

— У їхньому рішенні не передбачено, що на їхній прибудинковій території буде пожежний проїзд, — кажуть юристи.

— Тобто наразі ситуація така: є рішення про виділення прибудинкової території, мешканці не знали про проїзд. Тим більше, що він ще не облаштований. Тому наразі єдина можливість не допустити облаштування — спробувати через суд. Але знову ж таки, потрібно вивчати документи, щоб до кінця розуміти ситуацію.

Архітектори кажуть, що мешканцям двох згадуваних будинків слід домовлятися із забудовником про розроблення спільного благоустрою для усіх їхніх будинків. Адже виходу у них немає, пожежний виїзд має бути. І навіть при наявності документів на земельну ділянку слід було б надати сервітут на

тимчасовий пожежний проїзд авто з гаражів. За умови розроблення комплексного благоустрою ділянок цих трьох будинків виграють усі. Звичайно, виграш буде ще більшим, якщо розроблять благоустрій усього кварталу, обмеженого житловими вулицями. Тоді можна облаштувати більше майданчиків, зокрема спортивних, збільшити площу озеленення завдяки оптимізації проїздів, створити місця для сміттєконтейнерів, зарезервувати ділянки для підземних гаражів-стоянок.

Утім, каже голова ОСББ, забудовник спільного облаштування не пропонує. Єдине, що він хоче, — аби люди не перешкоджали облаштуванню заїзду.

Усе сміття — на подвір'я і на голови, скаржаться люди

СВІТЛАНА ГРИВАС, 0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@GMAIL.COM

Мешканці будинків на Коцюбинського, 5 а та Веселій, 16 кажуть, що робітники на будівництві завдають їм чимало клопоту. Так, під час земельних робіт возили землю під'їзною дорогою до будинків. А коли будували — і сміття, і пил, навіть цемент долітали до людських вікон, автівок

і самих мешканців.

Тож відколи розпочались будівельні роботи, навіть посидіти на своїх подвір'ях люди не можуть. Адже будову обгородили садовою сіткою, спеціального захисту не зробили.

— З 8-ї до 17-ї неможливо вийти на вулицю, бо немає чим дихати, — каже голова ОСББ Світлана Твердун. — Недавно шувфлювали будівельне сміття

з балконів новобудови, то все летіло до нас на подвір'я. А два тижні тому вирвало шланг і щедро полило наших людей цементом — і дітей, і дорослих. Нам робітники сказали, мовляв, ну що ж зробиш, таке буває, але рідко.

Щедро полило цементом мешканку одного з будинків Галину Пасеку. Жінка у той час підм'яла на подвір'я.

— Облили всю спину, — обурюється вона. — Але з ними нема сенсу на цю тему говорити. Тільки нерви собі зіпсуєш.

Тим часом у Держархбудінспекції кажуть, що коли забудовник створює незручності чи шкодить сусідам, вихід є. Зокрема, слід звертатись у їхню інстанцію.

— Для перевірки нам потрібне звернення від мешканців, — каже заступник начальника управління

Держархбудінспекції в області Андрій Плевачук. — Мешканці з приводу ось таких проблем можуть звертатись до нас, в Головне управління або ж у новостворену міську Архбудінспекцію, відділ державного архітектурно-будівельного контролю, якому тепер делеговані повноваження у місті. Він розташований на бульварі Т. Шевченка, 33, кабінет №33. Телефон — 52-33-23.

«ПАСТОР КИНУВ НАС НА 34 ТИСЯЧІ ЄВРО...»

Драма ■ Перебуваючи на заробітках в Італії, подружжя зі Скалата передавало гроші місцевому пастору, аби він придбав їм будинок. Той хату купив, та нерухомість не сподобалась господарям. Тепер вони вимагають у служителя церкви повернути гроші

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

До Італії Оксана та Віктор Дацюки подалися, аби заробити собі на житло. На чужині подружжя провело 13 років, тим часом зароблені кошти надсило пастору церкви Віри євангельської, якому довірили придбати для них житло. Як стверджує Оксана Дацюк, загалом вона передала пастору Володимирі Левицькому 34 тисячі євро, які він мав витратити на придбання та ремонт будинку. Втім, очікування заробітчан не виправдалися. Люди сподівалися отримати житло з сучасними комфортними умовами, а побачили будинок, який тріщить по швах, із грибок на стінах.

— Ми 13 років безвиїзно важко працювали на півдні Італії, у містечку неподалік Помпеїв, — каже Оксана Дацюк. — Я садила цибулю, збирала квасолю, доглядала за квітами, хапалася за будь-яку роботу, навіть у неділю. Спершу віддали людям позичені на дорогу до Італії гроші, а потім почали складати кошти на житло. А вже до того наймали квартиру у Скалаті, а мріяли про гарний будинок. До речі, удома залишили трьох дітей шкільного віку. Поки були на чужині, дві доньки вийшли заміж, а ми навіть не змогли приїхати на їхнє весілля, бо квитки тоді були дорогі. А ми збирали докупи кожен копійку.

Кому вірити, як не пастору?

На заробітки Оксана Дацюк поїхала у 2000-му році, а повернулася у 2013 році. Останніх три роки воює з пастором за євро, які дала йому на будинок.

— Ми знаємо того пастора вже 25 років. Мій чоловік ходив до нього у церкву, що у Городниці неподалік Скалата, і я туди ходила, — каже жінка. — Чоловік вирішив довіритись йому, бо він — служитель церкви.

У 2006 році, як каже пані Дацюк, вона передала пастору під розписку 12 тисяч євро на придбання помешкання.

Оксана Дацюк показала будинок, який пастор назвав «палацом». На стінах будівлі зовні та зсередини помітні тріщини, через це будинок скріплений металевим дротом

— За ці гроші можна було купити хороший будинок, а не таку розвалюху, — каже жінка. — Таке враження, що той будинок він купував із закритими очима і не дивився, що будівля тріщить по швах, усе тече, немає фундаменту, підвалу, городу, літньої кухні. У Гримаїлові — море будинків, є з чого обрати, а він обрав найгірший. Одна жінка, яка хотіла купити цей будинок, сказала мені, що він коштував чотири тисячі євро. До речі, пан Левицький повідомив нас про покупку вже тоді, коли придбав будинок, а перед тим не порадився з нами. У мене тут мама є, тітка, діти... Чому нікого не закликав і не показав вибраного дому? Аж як уже купив, тоді все сказав. Після того ми вислали йому гроші на ремонт будинку. Кошти передавали бусами, я усе записувала в зошит. Загалом з тими 12-ма тисячами я йому вислала 34 тисячі євро. Але в 2010 році я перестала давати пастору гроші. Передавали кошти синові, і він займався ремонтами.

Розвалюється на очах

За отримані кошти пастор придбав будинок, перекрив дах, змінив вікна і провів індопалення,

яке, до речі, погано працює, розповідає Оксана Дацюк.

— Котел, за його словами, коштує дві тисячі доларів, німецький, а згодом виявилось, що він коштує 300 євро. Вартість будинку пастор теж перебільшив, він стверджує, що заплатив дев'ять тисяч, — каже жінка. — Ми сподівалися повернутися і в'їхати у власний будинок. А тут усе розвалюється на очах. Я була на очній

ставці з Левицьким у поліції, і він тепер каже, що вартість будинку — вісім тисяч євро. А скільки витратив на ремонт, він не знає, бо не має чеків.

Оксана Дацюк додає, що коли прийшла до пастора з проханням повернути свої гроші, він не хотів її слухати, навіть звернувся у міліцію із заявою, що та в нього вимагає гроші. Тоді жінка подала зустрічну заяву. Проте на цьому все зупинилося. Розслідування справи півтора року стояло на міс-

ці. Справа зрушилася лише тоді, коли на неї звернула увагу преса.

— Мій чоловік телефонував Левицькому, просив віддати гроші, а той навіть слухати нічого не хоче, кидає слухавку, — каже пані Оксана. — Каже, що все зробив добре, що нічого собі не взяв.

Пастора звільнили

Подружжя скаржилось на пастора у районну церкву Віри єван-

і не заглядають. Я думала, вони нікого не обдурять, а навпаки, підтримають, допоможуть. Аж тепер мені відкрилися очі. Пастор казав: «Гарна хата, просто палац!». Ми так тішилися тим «палацом», дякували Богові. А приїхали — а той «палац» дротом скручений. Ну як можна купувати таку хату? Бачиш, що не підходить, — йдеш далі і шукаєш інше.

До речі, куплений будинок у Гримаїлові записаний на пастора, тому Дацюки нині не можуть навіть оформити субсидії.

Розлідуванням конфлікту між подружжям та Володимиром Левицьким займається Підволочиський відділ поліції ГУП у Тернопільській області, зокрема старший слідчий Василь Кобаса. Як він повідомив, поліція порушила кримінальне провадження за фактом шахрайства — ст. 190 Кримінального кодексу України. Більше подробиць справи на час досудового розслідування слідчий розповісти не може. Проте запросив журналістів приїхати до нього, якщо ми хочемо дізнатися більше.

«Пастор казав, що гарна хата, просто палац!

Ми так тішилися тим «палацом», дякували Богові.

А приїхали — а той «палац» дротом скручений.

Ну як можна купувати таку хату?»

Служитель стверджує, що його лякали рекетом

Володимир Левицький підтверджує, що брав кошти у подружжя Дацюків — 12 тисяч євро. Цю суму витратив на придбання будинку і ремонт. Більше грошей він не отримав, тому претензій не розуміє. Тепер усе має вирішити суд, каже чоловік.

— Тепер я нічого не можу сказати, — каже пан Левицький. — Вони мене по-різному звинувачують, але все скаже суд. Я їхнє прохання виконав, купив будинок. Ми з чоловіком пані Оксани з'ясували при свідках, куди ті гроші пішли і скільки. Все було добре. А коли приїхала жінка, то сказала: «Мені хата не сподобалася, я відберу ті гро-

ші». Спершу до мене прислали рекетирів, але нічого не вийшло. Тепер вони взяли собі роблять біду, бо все це не відповідає дійсності. Володимир Левицький додає, що будинок справді записаний на нього, але так він зробив на прохання самих господарів. А вже їхній син тоді ще був неповнолітнім.

— Дацюки мені сказали: «Оформляй будинок на себе, а ми приїдемо і переоформимо», — додає чоловік. — Але сьогодні вони вже не хочуть переоформляти той дім, а хочуть, щоб я собі забрав його, а їм віддав гроші. Але мені він не потрібен.

інша сума. Вони думають, що заберуть у мене ті гроші, але вони тільки собі роблять біду, бо все це не відповідає дійсності.

Володимир Левицький додає, що будинок справді записаний на нього, але так він зробив на прохання самих господарів. А вже їхній син тоді ще був неповнолітнім.

— Дацюки мені сказали: «Оформляй будинок на себе, а ми приїдемо і переоформимо», — додає чоловік. — Але сьогодні вони вже не хочуть переоформляти той дім, а хочуть, щоб я собі забрав його, а їм віддав гроші. Але мені він не потрібен.

КОМЕНТАР

Василь КОГУТ,
адвокат (59 р.):

— Якщо особи домовляються про дії, у яких фігурують гроші, потрібно скласти письмовий договір. І в ньому прописати, хто отримує гроші, скільки і що він зобов'язується за них зробити. У цьому випадку — купити будинок. Якщо люди мають на увазі конкретний будинок або помешкання з певними умовами, — це все також потрібно написати у договорі. Приміром, це оселя колишнього житлового фонду чи у новобудові, сира чи з євроремонтом. Усі ці домовленості необхідно обов'язково скріпити підписами обох сторін. Тоді можна про щось

говорити — виконала сторона умови договору чи ні. До речі, у тому ж договорі потрібно обговорити моменти недотримання домовленостей і шляхи виходу з проблемної ситуації — повертати гроші чи ні.

Загалом є багато моментів вирішення неприємностей — будинок можна було сфотографувати і переслати фото електронною поштою. Це у наш час не проблема. Якщо ви довіряєте гроші на щось конкретно, однозначно треба обумовити, як це має виглядати. У цьому випадку велику роль зіграла довіра до пастора, а також недалекоглядність людей, які передавали гроші. Якщо подружжя мало власне бачення стану будинку, потрібно було донести це до розуміння довіреної особи. Тепер це все вирішити дуже складно.

ШУКАЮТЬ СПОНСОРІВ ДЛЯ НАГОРОДЖЕННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

Конкурс Діти, які мають певні проблеми зі здоров'ям, можуть показати свої творчі вміння, взявши участь у фотоконкурсі «Ти це зумієш!» Організатори обіцяють цінні подарунки

ФОТО СТАНЦІЇ ЮНИХ ТЕХНІКІВ

У фотоконкурсі «Ти це зумієш» беруть участь діти з особливими потребами. Організатори просять небайдужих допомогти з нагородженням талановитих

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
 NATALIYA.BURLAKU@GMAIL.COM

Триває фотоконкурс для дітей з особливими потребами «Ти це зумієш», який уже кілька років поспіль проводить Комунальний заклад Тернопільської міської ради «Станція юних техніків».

Підтримуючи ідею запровадження у школах інклюзивної освіти та засади Саламанкської декларації, де йдеться, що звичайні школи з інклюзивним вихованням є орієнтацією та найбільш ефективним засобом боротьби з дискримінаційними поглядами, фотостудія «Ікс-позиція» разом із міською громадською організацією «Сова» з 2009 року започаткували фотоконкурс для дітей з особливими потребами «Ти це зумієш!».

Як розповідає керівник фотостудії Василь Стрижко, діти,

які мають певні проблеми зі здоров'ям, завдяки конкурсу можуть реалізувати себе у мистецтві фотографії.

— Як показує досвід, вони проявляють неабиякі здібності, демонструють чудову фантазію, — каже він. — Деякі з них здобували перемоги у міжнародних змаганнях в Англії, Австралії, Люксембурзі, Росії, Гонконгу, ОАЕ, Литві, Білорусі, Чехії. Особливі вихованці брали участь у всеукраїнських фотоконкурсах на теренах України: «Кришталеві джерела», у фотоконкурсі газети «День» під егідою UNICEF, «Благодійність крізь призму об'єктива», «В об'єктиві натураліста»

За звання найкращих у фотоконкурсі «Ти це зумієш» беруть

участь вихованці школи-інтернату для дітей зі зниженим слухом, діти з вадами опорно-рухового апарату, учні спеціалізованої школи для дітей з синдромом Дауна та діти загальноосвітніх шкіл міста, котрі мають статус дитини з особливими потребами. Багато з них були або є членами фотостудії «Ікс-позиція» міської Станції юних техніків.

Василь Стрижко наголошує, що вони намагаються розширювати горизонти конкурсу та запрошують для участі у ньому вихідців з інших регіонів країни.

— У 2013 році міста Болехів і Кривий Ріг підтримали нашу ініціативу, — говорить він. — Наразі учасників «Ти це зумієш» ділимо за двома віковими категоріями: молодша — 11-

Нагородження переможців конкурсу відбудеться після Великодня. Наразі на розгляд своєї роботи надіслали 60 осіб. Усі вони заслуговують на те, щоби перемогти

15 років включно, старша — 16-21 рік включно. Традиційною тематикою конкурсу є «Пейзаж», «Дитячі справи» (заняття улюбленою справою, відпочинок, розвиток технічної творчості тощо), «Портрет», «Експериментальне фото».

Наразі прийом робіт завершили. Загалом свої світлини надіслали 59 осіб. Нагородження переможців відбудеться на початку травня. Організатори запрошують небайдужих спонсорів та меценатів долучитись до нагородження особливих діток.

www.dobrobudtd.com.ua

АОБРОВА
 АСІАТИЗОВАНА СУМІСЬ

Хай паска у домі дасть добре життя!

Христос Воскрес!

Директор ТОВ «Добробуд»
 Кікінежді Василь Олександрович

Шановні клієнти, партнери, колеги!

Колектив Тернопільської філії ПАТ КБ ПриватБанку щиро вітає Вас з одним із найвеличніших світлич християнських свят – **Воскресінням Христовим!**

Христос Воскрес!

Прийміть сердечні вітання та найкращі побажання – міцного здоров'я, злагоди, Господнього миру, багаті опіки, матеріального та духовного добробуту. Нехай цей день згуртує всіх нас навколо вічних християнських цінностей: доброти, щирості, милосердя, любові до ближнього, а радісні Пасхальні дні подарують благодатні моменти перемоги і звершень на Вашому життєвому шляху.

З світлим сяйвом Великодня!

Христос Воскрес! Воістину воскрес!

З найкращими побажаннями,
 директор Тернопільської філії
 ПАТ КБ ПриватБанку
 Юрій Акуленко

МАЛО Вітає тернополян та гостей міста

З Великодніми святами!

Дзвонять дзвони Великодні!
 Божа пасха вже сьогодні.
 Лине пісня із небес.
 Радість всім, Христос Воскрес!

Ми з радістю надамо Вам всі види клінінгових послуг:
 якісно, надійно, оперативно

ТОВ «КЛІНІНГ АКВА»
 Вітає партнерів, усіх тернополян та гостей міста
З Воскресінням Христовим!

Нехай царюють у ваших серцях радість і душевний спокій!
 Нехай до Вашої оселі прийде здоров'я, любов, щастя, добробут,
 душа нехай світлішою стає, серце пламеніє любов'ю, а помисли стануть щирими та добрими. Всіх Вам земних благ!

Наші досягнення

тел. 42-26-24

ШУКАВ У ЗАМКУ ПРИВИДІВ ТА ПИСАВ РОМАН

Творчість ■

Олександр Вільчинський каже, що місяць у Шотландії був плідним для роботи — він написав більше, ніж за осінь та зиму в Україні. Про те, коли вийде його новий роман, наразі говорити рано

ЕВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 096-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

Місяць провів у Шотландії тернопільський письменник Олександр Вільчинський. Туди він поїхав за міжнародною письменницькою стипендією. Загалом у Шотландії пробув майже місяць — із 19 березня до 17 квітня.

— Ця стипендія існує ще з 1982 року, але здебільшого поширена в англослов'янському світі, — каже пан Олександр. — Письменники подають проекти майбутніх творів — це може бути роман, оповідання, поезія. А наглядова рада або журі, яке складається із професорів Единбурзького університету, розглядає ці твори і затверджує. З українських письменників за цією стипендією їздили до Шотландії Микола Рябчук та Наталка Білоцерківська. Я дізнався про стипендію від Миколи Рябчука, ми товаришуємо ще зі студентських років. І я був приємно здивований, коли прийшов лист, що мене обрали на 2016-й рік.

Написав більше, ніж за зиму й осінь

Процес творчості у замку Хотхорнден безперервний, продовжує письменник. Туди щомісяця заїжджають п'ятеро письменників.

— Там створені комфортні умови, які необхідні для творчості, — ані інтернету, ані телевізора, ані радіо, сиди і пиши, — каже він. — Сніданок, обід, вечеря — все коштом організаторів. Атмосфера цікава, творча. Замок давній, з XVI століття. Його ґрунтовно перебудували наприкінці XIX століття, в епоху королеви Вікторії, бо все там облаштовано у вікторіанському стилі. Краєвиди чудові: за вікном — парк зі старими деревами, яким по 100-200 років. Щоправда, волого, прохолодно, бо з одного боку — Атлантичний океан, з іншого — Північне море. Найближче місто, Единбург, — за 30 км від замку. Сам замок розташований на південь від Единбурга, на річці Північний Еск. Там я навіть пробував ловити рибу.

Олександр Вільчинський приїхав на день раніше запланованого, тож мав час побути сам у замку.

— Мене зустрів Геміш Робінсон — директор проекту, показав кімнату, ми випили вина і він кудись зник, — пригадує письменник. — Ніч, замок на чотири поверхи, сходи, вежі. Я знаю, що

в замку мусять бути привиди, тож лежав, прислухався — то тут щось рипне то там... Просто погода була вітряна. Мені дали найбільшу кімнату, можливо, тому, що я найшвидше приїхав. Із двома вікнами, каміном, столом біля вікна. Місяць був продуктивним. Я написав більше, ніж за осінь і зиму разом взяті.

На роман — до двох років

Всіх подробиць свого роману Олександр Вільчинський наразі не відкриває.

— Говорити про те, що ще ненаписане — невдячна справа, — каже він. — Але, сподіваюся, я його напишу. Роман — це тривалий процес. Спершу пишу, потім переречитую, щось викидаю, дописую. Рукопис якийсь час лежить, у голові круяться якісь моменти, щось змінюється. Рік для роману — це замало. Як показує досвід — потрібно півтора-два роки. Хоча «Останнього героя» написав за чотири місяці, але перед тим років 15 думав про це написати. Про новий роман розповідати не буду, бо все може змінитися. Але дія відбувається в наш час: Тернопіль, Тернопільщина... Є прив'язка до війни на Сході. Шотландії там немає, але все можливо, все передбачити неможливо. Сидиш і не знаєш, що буде завтра чи післязавтра, один дзвінок — і пішов процес.

Отримав емоційний заряд

Разом із паном Вільчинським у замку жили ще четверо письменників — американець, двоє англіїців і канадійка.

— Після вечері обов'язково

У середньовічному замку Хотхорнден письменника ніщо не відволікало від роботи. Там немає ані радіо, ані телевізора, ані інтернету

були бесіди. Мені спершу було важко — швидка англійська, з багатьма скороченнями, не все зрозуміло. Але я здогадувався за знайомими словами, — каже Олександр Вільчинський. — Час від часу вони збиралися і читали вірші англійською, а я — українською. Я казав, що їхня англійська для мене, як музика, а вони казали, що українська для них, як музика. Адаже перекласти все дуже важко. Після вечері ми прогулювалися. Загалом про Україну вони добре поінформовані. Запитували у мене про Крим, Донбас, Революцію. А от українська культура для них — terra incognita. Я їм

дещо розповідав, бо нічого вони не знають. Їм відомо про чеську, словенську, російську літературу...

Загалом така поїздка — чудовий емоційний заряд. Хоча місяць — це довго, вважає Олександр Вільчинський.

— Після п'яти днів здавалося, що цього достатньо, — каже він. — Хоча потім з'являються інші відчуття. Перше враження минуло, ознайомився з колоритом — і почалося розмірене життя. Але все

тут — в Україні: справи, інтереси. Звісно, їхати треба, комунікувати, знайомитися із середовищем англійських письменників. Ми домовилися про переклади наших творів. Загалом вважаю, що письменнику треба жити вдома, бо тут — наші герої, життя, читачі. А там — підзарядитися, подивитися, відчутти іншу ментальність. Шотландці багато чим схожі на українців. Біля бібліотеки на подвір'ї школи було багато дітей. Я дивився на їхні обличчя — наші на сто відсотків.

Враження про Шотландію

— Є така фраза: «йти по-англійськи, тобто не прощайчись». Одного разу я вирішив спробувати. Після вечері встав і пішов. За мною прибіг Геміш і запитав, чи я не образився. А канадійка з американцем запросили мене на прогулянку і також цікавилися, що сталося, чому я так

пішов. Насправді «йти по-англійськи» — це ввічливо прощатися, як-от good night, good bye, see you.

— Англійська кухня поживна, але несмачна. На сніданок — вівсянка або мюслі з молоком, до речі, холодним. А також сік, грінки. На обід — канапки з шинкою, рибою чи паштетом, варене яйце, сир, фрукти. Суп — це варена морква, перемелена блендером, або корінь ревеня. Це не дуже добре на смак. Найбільше мені подобалися салати — листя руки, шпинат, помідори, огірок, перець, авокадо. До речі, картопляне пюре на вечерю вимішували зі шматочками риби. Ще були куріпки, але куряче стегно смачніше. І десерти — пиріг з яблуками чи вишнями, морозиво.

— У Шотландії багато коней. Конярство — популярна розвага, їх доглядають, милуються ними, організовують кінні прогулянки.

— Шотландці дуже ввічливі, посміхаються, постійно вітаються з незнайомцями. Нема агресії, а є

привітність, і це прищеплюють змалечку. Приміром, я прийшов у бібліотеку — усі комп'ютери зайняті. Один хлопчик глянув на мене й одразу поступився місцем. — У замку не було Інтернету, але цю проблему я вирішив. За два кілометри від замку є містечко Полтон. Там школа, бібліотека, спортивний комплекс. Я записався в бібліотеку за закордонним паспортом, це забрало менше п'яти хвилин. Мені дали читацький квиток, код і там я користувався інтернетом.

— Шотландія — начебто батьківщина віскі, але віскі вони не п'ють. П'ють червоне вино — французьке, іспанське, італійське. Його прийнято пити до вечері. На другому місці — пиво. Міцні напої там не вживають. Я єдиний раз пив віскі, і то в літаку. Коли повертався назад, мене пригостив поляк, з яким ми летіли до Кракова. До речі, він прийняв мене за шотландця через мій акцент польської.

Олександр Вільчинський на прогулянці в Единбурзі

www.vzutтя.te.ua

Магазин-ательє "Територія взуття"

Вітає всіх тернополян, а також всіх своїх клієнтів з Великодніми святами!

З Воскресінням Христовим щиро Вас вітаємо!
Жити в радості й любові від душі бажаємо!
Запашною нехай буде Великодня Паска!
І до віку буде з Вами світла Божа ласка!
Христос Воскрес!

Кнайбільший професійний ремонт взуття у Тернополі!

вул. Київська, 2, БП «Сонячний», 1-2 поверх,
тел.: 51-18-18, 26-76-90, (068) 789-46-04

Ресторан "Оскар" вітає з Великоднем.

Христос Воскрес!

Дорогі тернополяни!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди найбільшого християнського свята!

Нехай ваші душі будуть багаті на добро, як святковий стіл, чисті, як Великодній рушник, і веселі, як українські писанки. Хай малюнкові дзвони Великодня принесуть у вашу домівку надію, віру, у кожну родину — злагоду та любов, подарують радість та щасливі усмішки кожній дитині!

Христос Воскрес! Воістину воскрес!

З повагою, директор ТОВ «ВВС-Буд»
Віталій Мариновський

Вітаємо тернополян та гостей міста з Великоднем!

Хай мир у серці вашому панує.
Хай ангел божий щастя вам дарує.
Ісус Христос - здоров'я шле з небес.
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

ВЕСТ

ВИСОКОЯКІСНІ ІНСТРУМЕНТИ ТА СПЕЦ ТЕХНІКА
WWW.MINI-TRAKTOR.COM.UA

РЕКЛАМА

ВІКНАР'OFF
МАЙСТЕР ВІКОННОЇ СПРАВИ

ФІРМОВИЙ САЛОН
Відтепер пропонує регулювання та обслуговування металопластикових конструкцій.
К.Острозького 70.
тел.: (0352) 42-00-52, (097)909-49-46, (097)909-49-43
15 капіт. 6 (р-н "Оріон") тел.(0352) 51-19-25

Classic line 400 **1683⁰⁰** грн

Все для дому

Гарячі ціни тижня
(з 27.04.2016 по 03.05.2016)

Каміни, топки
Мармур, камінь

www.kamini-top.com.ua
ПП «Вершина камфорту»
(0352) 42-05-42
(096) 22-77-337, (050)227-19-68

від **3000⁰⁰** грн

Котел твердопаливний
КВАРТАЛ 15 квт 5мм сталь
продаж, монтаж, сервіс
на дрова і пилети

ECO DIM

вул. Галицька, 37
тел.: (096) 377-19-00

12345⁰⁰ грн

КОТЛИ **ДОВГОТРИВАЛОГО**
ГОРИННЯ 8-24 год!!!
Товщина сталі - 8мм!!!

ТИТАН

12 квт - 14280 грн.
24 квт - 16500 грн.
37 квт - 20280 грн.

096 377 1900
050 377 1900
тел. (0352) 510-510 м. Тернопіль вул. Галицька 37

фірмовий салон фабрики меблів

Шик
ГАЛИЧНА

Диван "Марсель"
ширина 200; глибина 0,95
висота 0,80;
глибина сидіння 0,75
довжина дивана
в розкладному вигляді 1,45

вул. Стуса, 1, ПЦ «Фуршет», 3 ПОВЕРХ,
фірмовий салон фабрики меблів
«Шик-Галичина»
www.nashi-mebl.com.ua, тел.: (096) 276-14-40

акція з 25.04.16 по 25.05.16р.

АКЦІЯ від **4800⁰⁰** грн

Вхідні двері
MILANO
УКРАЇНСЬКИЙ ВИРОБНИК

Виготовлені з листової сталі товщиною від 1 до 2 мм. Посилена тепло і звукоізоляція. Утеплення - мінерита. Великий асортимент МДФ накладок і політри каморів.

м. Тернопіль,
вул. М. Кривоноса, 6
тел.: 53-05-00,
(093) 315-01-65

від **3 000⁰⁰** грн

Вхідні та міжкімнатні двері

Кожному покупцеві подарунок монтаж ліна

РАДОНІТ
www.radonit.com.ua
м. Тернопіль
Лозовецька, 34-А
тел.: (0352) 42-65-56
(067) 672-36-36
Акція діє до 18.04.2016

від **1950⁰⁰** грн

Двері міжкімнатні
Панель МДФ
Головний вироб до 3 тижнів
модель МОС 3 види дизайну

в асортименті ПОНДА 100
ДВЕРІ БІЛОРУСЬКІ МОДЕЛЕЙ
м. Тернопіль
вул. 15 квітня, 5а
(«Сільпо», 2 поверх)
(0352) 511-011
(067) 67 41 800
(050) 60 26 100
Формуємо дилерську мережу

1596⁰⁰ грн

ШАФИ-КУПЕ від виробника

КОМАНДОР

www.komandor.te.ua пр-т. С. Бандери, 11 Б.
(вул. Стадлон)
тел. (067) 340 58 94, (0352)42 10 07

від **4 500⁰⁰** грн

МІСТО, У ЯКОМУ ВНОЧІ ВИЮТЬ ВОВКИ

Чорнобиль ■

У молодому, але мертвому місті Прип'ять побував кореспондент «RIA плюс» до 30 річниці аварії на АЕС

ВІТАЛІЙ ДЕРЕХ, 0-96-714-38-79,
VITALIJ.DEREN@GMAIL.COM

Зелений весняний ліс за лічені години після вибуху перетворився на рудий осінній пейзаж. Минуло 30 років, і ми йдемо асфальтованою дорогою, яка веде через цю ділянку.

Усі поруділі засохлі дерева уже давно зрубали. Землю засипали товстим шаром піску, і на ньому виростили молоді високі зелені дерева. Але це місце й зараз залишається чи не найрадіоактивнішим у світі. Його досі називають «рудим лісом». Адже лише за кількості метрів звідси розташований відомий на весь світ четвертий ядерний реактор Чорнобильської атомної електростанції.

— Ось тут, на дорозі, побутовий радіометр показує 200–250 мікрорентген на годину, — показує прилад дозиметрист

ДИМИТРО КАЛІТА

З вершини «Фудзіями» видно реактор та велетенський саркофаг, яким його скоро накриють

Об'єкт «Дуга» за десяток кілометрів від атомної станції колись міг «почути» запуски балістичних ракет на іншому континенті

Олександр. — Для порівняння, у Тернополі зазвичай цей показник не перевищує 10-15 мікрорентген.

Дорогою часто рухаються автомобілі, і вона вимита дощами. Тож весь радіоактивний пил опинився на узбіччі... Два кроки з дороги убік — і радіометр просто захлинається... Тут показники ра-

діації уже вдвічі більші.

З кожним кроком усе більше дивує велика кількість автомобілів, які тут проїжджають. Як для зони відчуження, це незвично. А їдуть вони переважно до мегабудівлі — «саркофагу». Арку видно ще за багато кілометрів. Навіть на величезній відстані вона видається велетенською. Тисячі робітників позмінно трудяться над виготовленням споруди. Коли її добудують, конструкція, розташована на уламках залізничної колії, пройде вперед і накриє собою зруйнований та нашвидку законсервований реактор.

Ми ж рухаємося далі та заходимо у заросле лісом похмуре місто Прип'ять. Звичайні вулиці схожі на наші масиви «Сонячний» та «Східний». Однак двори, де зазвичай граються діти та сидять на лавочках бабусі, поросли деревами і чагарником. Усюди — сліди лисиць, кабанів, оленів. А вночі тут нерідко чути протяжне вовче виття.

У будинках ще збереглися вікна, а у квартирах — меблі. Однак цінні речі та металобрухт повивозили мародери.

Підходимо до білого 16-поверхового будинку, який сталкери

Побачити kota в руїнах порожніх квартир моторошно і дивно. Він підійшов і без страху ластився до людей

називають Фудзіями. У перекладі — «Біла вершина». Із житла ця споруда перетворилася на лісову скелю. У квартирах звили гнізда птахи і знаходять прихисток звірі. Під багатоповерхівкою розкидані кілька зіжмаканих холодильників.

— У перші дні після евакуації тут стояв неймовірний сморід від

намагалися влучити у кузови вантажівок, припаркованих знизу.

Вочевидь, з 16-го поверху холодильники на вантажівки скидати не ризикнули, тож вони зіжмакани, тому іржавіють тут униз.

Прип'ять свого часу була модерним хайтек-містом. Жити тут вважалося краще навіть, ніж у Києві. Це видно і тепер. Біля шкіл — оранжереї із засохлими уже рослинами. У школах можна знайти залишки міні-кінотеатрів. У центрі міста розташований величезний басейн та парк з різними атракціонами. А до Києва з річкового вокзалу рікою Прип'ять ходив катер «Ракета» на підводних крилах. Однак прожило це місто з людьми лише 15 років.

Тепер сюди часто повертаються переселенці, аби хоч ненадовго побачити рідні вулиці. «Прип'ять, моє рідне, вічно юне місто!» — написав хтось із них фарбою на одному з будинків.

Внаслідок аварії на ЧАЕС постраждало 5 000 000 людей

зіпсованих продуктів, — розповідає Олександр. — Передбачалося, що евакуація тимчасова. А місто відчистять, і тоді люди повернуться у свої домівки. Тож спеціальні санітарні групи заходили у будинки і викидали холодильники з продуктами із вікон. До речі,

Новий саркофаг

на ЧАЕС будують близько 3 тисяч робітників. Спорудження розпочалось у квітні 2012 року. Будівельники працюють вахтовим методом, аби не перевищити дозу допустимої радіації.

Функція нового саркофагу полягає в обмеженні поширення радіоактив-

них речовин, які є в об'єкті укриття. Саркофаг повинен захищати від радіації як за умов нормальної експлуатації, так і в разі аварії. Нова споруда буде в експлуатації впродовж 100 років. Вартість робіт станом на 2015 рік складає 1,5 млрд доларів.

ФОТО З MIBCH.LIVEJOURNAL.COM, TYZH DEN.UA

РЕКЛАМА

Нові окуляри Оптика Fielmann

У нас Ви без будь-яких проблем отримаєте Ваші окуляри за гарантовано вигідною ціною, а також:

- безкоштовну діагностику зору;
- великий вибір німецьких оправ за акційною ціною 25.00 грн.*;
- німецькі лінзи (±6,00дптр.);
- безкоштовне встановлення лінз в оправу;
- безкоштовний фірмовий футляр та серветку;
- безкоштовне сервісне обслуговування;
- три роки гарантії.

* умови акції - у салонах Fielmann

І це все за ціною від 165.00 грн.

м. Тернопіль, вул. Руська, 4; (0352) 52-82-23

РІА

ВІЗИТКИ

195 грн / 1000 шт.*

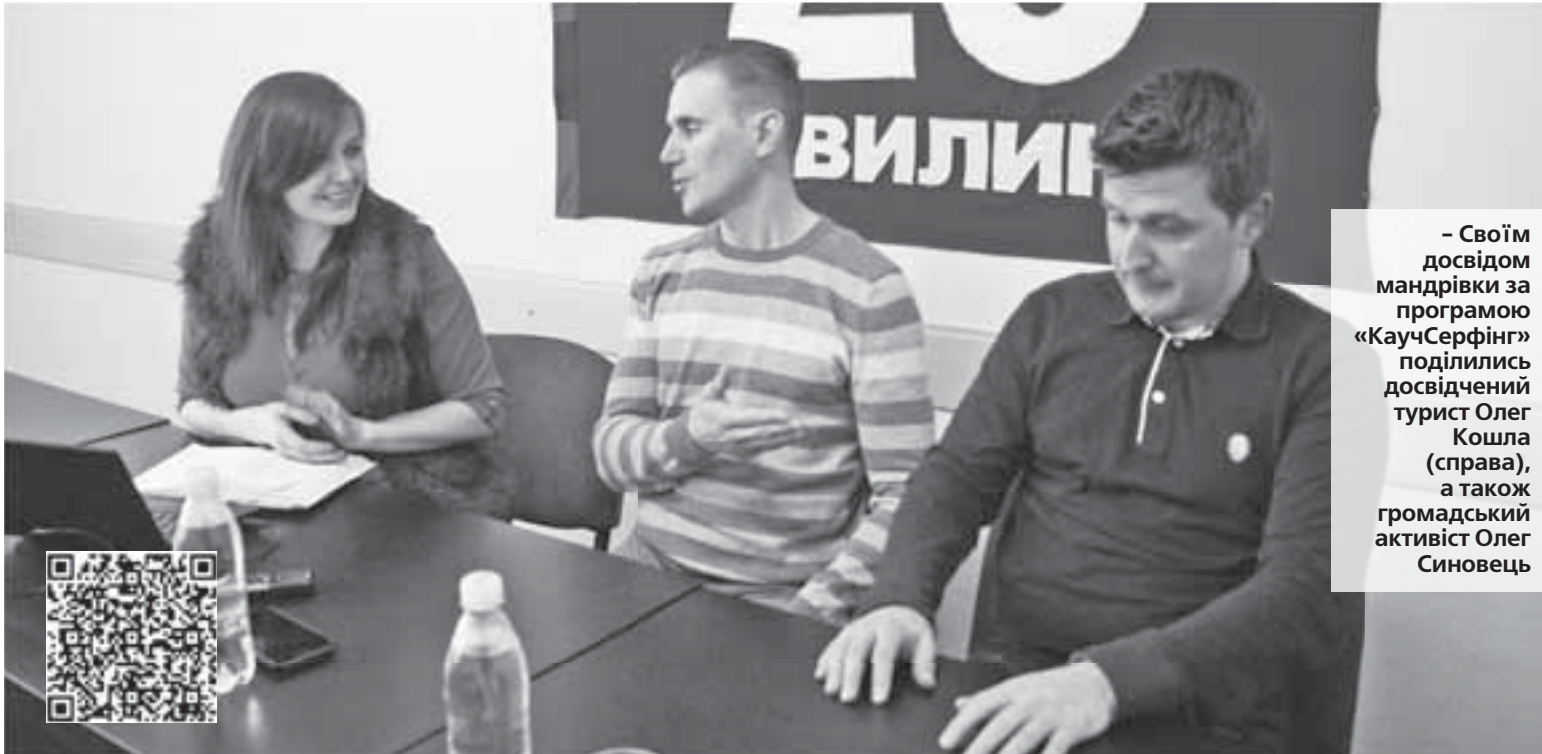
(0352) 43-00-50
(099) 921-30-75

ЯК ПОДОРОЖУВАТИ ТА ЖИТИ У НЕЗНАЙОМЦІВ

Мандрі ■

Суттєво заощадити на мандрівках в інші міста чи країни можна, долучившись до програми «КаучСерфінг». Для цього потрібно зареєструватися на спеціальному сайті, де можна знайти учасників з різних куточків України та світу загалом

ВІТАЛІЙ АНГОНЬКО

— Своїм досвідом мандрівки за програмою «КаучСерфінг» поділились досвідчений турист Олег Кошля (справа), а також громадський активіст Олег Синовець

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BUURLAKU@GMAIL.COM

Любителі подорожувати, які прагнуть відкривати для себе світ, але при цьому не мають змоги витратити багато грошей на проживання, можуть скористатися такою послугою, як «КаучСерфінг».

Це — одна з найбільших все-світніх мереж гостинності, реалізованих у вигляді онлайн-сервісу. Вона об'єднує більше двох мільйонів людей у 238 країнах (станом на липень 2010 р.). Суть її у тому, що учасники безкоштовно діляться один з одним місцем для ночівлі під час подорожей, організують спільні мандрівки та розвивають культурний взаємообмін. Якщо до-

слівно перекласти з англійської, то couchsurfing означає «мандрівка диванами».

Як скористатися цією послугою? Відповідь на ці й інші питання та інформація про цікавий досвід людей, які вміють економити на мандрівках світом, пролунали під час чату на сайті «20 хвилин» у п'ятницю, 22 квітня. Тернопільський мандрівник, який неодноразово користувався послугами «КаучСерфінгу», Олег Кошля детально розповів про основні принципи цієї програми.

— Ідея полягає в тому, аби активізувати міжкультурний обмін через спілкування людей у дружній неформальній обста-

новці. Це дає можливість реалізувати природне бажання пізнати щось нове, обмінюватися знаннями та досвідом у різних сферах життя, — говорить він. — Представників різних культур і мають можливість поглянути на міжнародні проблеми з різних кутів зору.

Couchsurfing за основу взяв ідею руху від однієї домівки до іншої з числа своїх друзів. Ночівля там, де є вільне місце, ліжко чи підлога. Зазвичай, зауважує тернополянин, не прийнято надовго затримуватись в одному місці на тривалий час.

Щоб скористатися цією послугою, необхідно зареєструватися на сайті: <https://www.couchsurfing.com>.

Усі функції стають доступними відразу після активації. У своєму профілі учасник може розповісти про свої захоплення, досвід подорожей, володіння мовами, розмістити фотографії та інше. Також там вказують, чи може учасник приймати гостей. Якщо може, то він зазначає кількість гостей, їхню стать, умови проживання, який транспорт курсує до його будинку тощо. Якщо ж учасник не має мож-

ливості приймати гостей, він може поставити статус «готовий зустрітись і поспілкуватися». Також у профілі користувача відображаються відгуки інших учасників про нього, посилання на профілі його друзів, його внесок у розвиток проекту тощо. На це Олег Кошля радить звертати увагу в першу чергу. Адже саме так можна дізнатися чимало корисного про того, до кого ви збираєтесь їхати на ночівлю.

ГОСТЯМИ ПРОГРАМИ БУЛИ:

- Мандрівник, який користувався послугами «КаучСерфінгу», Олег Кошля.
- Громадський активіст, мандрівник Олег Синовець.

НАЙЦІКАВІШІ ВІДГУКИ З САЙТУ [HTTP://TE.20MINUT.UA/10496632](http://te.20minut.ua/10496632)

Анонім

Як заробити позитивні відгуки?

Олег Кошля

Іноземці, які їдуть у Тернопіль, можуть дозволити собі відпочити в готелі. Але вони хочуть поспілкуватись із місцевими жителями, дізнатись про нашу культуру. Тому вони спочатку читають відгуки про користувача сайту. Як правило, усі свої думки про людину та відпочинок у певному місті залишають англійською мовою. Це міжнародна мова спілкування.

Наталка

Скільки людей з Тернополя зареєстровані на сайті?

Олег Кошля

Точну кількість сказати не можу, але більше сотні — це точно.

Тернополянин

Які країни представлені найбільше?

Олег Кошля

Найбільше — США, а також країни Азії та Європи.

Від редакції

Коли ви вперше дізнались про послугу? Як пробували їхати?

Олег Кошля

Знав про «КаучСерфінг» давно. Зареєструвався на сайті років

п'ять тому. Сапочатку сам приймав гостей. Раніше подорожував, ночуючи у хостелах. Перша країна, куди я поїхав за програмою «КаучСерфінг», — це Норвегія. Адже ціни на проживання у хостелах там у кілька разів вищі, ніж деінде. Перед тим, як їхати, написав 25 запитів. Це було у 2015 році. На мої листи відгукнувся один хлопець, коли я вже майже втратив надію. Загалом писати особисте повідомлення набагато дієвіше, ніж залишати комент назагал.

Зрештою, я поїхав у Норвегію. Хлопець, який мене зустрів, був студентом. Він попросив мене привезти пляшку рому, оскільки алкоголь у цій країні дорогий. Жив я в того незнайомця два дні. Він — дуже довірливий, без проблем залишав мені ключі, і я спокійно міг вийти чи прийти до помешкання, коли мені потрібно було. Умови проживання мене цілком влаштували, до центру міста було недалеко. Норвежець мені розповів, куди можна піти на екскурсію, де і що подивитись, скільки це коштуватиме.

Ольга

Які курйозні випадки бувають?

Олег Кошля

Ну, у мене таких не було. А у моїх знайомих траплялись. Коли вони приїжджали у певне місто, а людина, яка мала прийняти їх, не виходила на зв'язок або в

неї змінилися обставини. Щоб уникнути таких неприємностей, краще заздалегідь домовитись принаймні з двома особами, щоб мати запасний варіант.

Петро

Проживання за програмою «КаучСерфінг» повністю безкоштовне?

Олег Кошля

Здебільшого — так. Хіба дехто просить якусь символічну плату — у вигляді солодкого презенту чи вегетаріанської вечері або пляшки алкоголю.

Від редакції?

У яких країнах ви побували за програмою «КаучСерфінг»?

Олег Кошля

Крім Норвегії, ще був у Швеції та Німеччині.

Катя

Що можете сказати про ночівлю у хостелах? Скільки це коштує? Як зекономити?

Олег Синовець

Згадували про північні країни — Швецію, Норвегію. Я був там із подругою у 2009 році. Що можу сказати? Переліт із Києва до Осло обійшовся нам у 150 грн в один бік, і ще 190 — в інший. Багаж — сумка до 30 кг — коштувала 300 грн. Щоб зекономити, ми брали одну валізу на двох.

Оскільки Норвегія — це дорога країна, нам дорожче обійшлося доїхати з аеропорту до місця призначення, ніж власне переліт. Нам пошастило, бо ми поїхали до друзів, які вже спланували нам усю програму. Якщо хтось їде вперше, то варто бронювати квитки на громадський транспорт завчасно. Чим скоріше це зробите, тим дешевше коштуватиме проїзд. Квитки можна видрукувати на звичайному принтері. Оскільки Швеція — країна велосипедів, то у межах міста і за його межами можна їздити цим транспортом. Навіть на дискотеки ми їздили велосипедами.

Зі Стокгольма у Хельсінкі можна дістатись круїзним лайнером за 16 годин. Судно має дев'ять поверхів, у трюм можуть влізти 400 автомобілів. На лайнері ми мали змогу вісім годин ходити по магазинах, організувати своє дозвілля так, як нам подобалося. Потім ми спали, а вранці вже були в Хельсінкі, де мали пішу екскурсію. Увечері знову повертались на судно. Ми добре провели час за дуже невелику суму.

Тому всім подорожуючим раджу збирати максимум інформації про країну, куди збираєтесь на відпочинок. Інколи поїздки у громадському транспорті ми планували за два-три місяці. А той, кому не виповнилось 25 років, може собі виробити міжнародний студентський квиток, що дає змогу суттєво зекономити

на різних послугах.

Анонім

Як не потрапити на маньяків?

Олег Кошля

Потрібно уважно читати відгуки на сайті, також спрацьовує принцип сарафанного радіо. Можна запитати у досвічених каучсерферів, на що звертати увагу насамперед, збираючись у далеку мандрівку.

На сайті «КаучСерфінгу» є три рівні підтвердження. «Елітних» на сайті відзначають зеленою галочкою. Це означає, що цей користувач заплатив енону суму і тим самим заблокував можливість змінювати своє ім'я та прізвище. На офіційний ресурс, тобто сайт, прийшли дані користувача з банку, тобто програмісти перевірили відповідність його справжнього імені та прізвища. На домашню адресу людини приходить підтвердження паролів. Це ще раз дає змогу перевірдитись, що вказаний номер телефону, адреса користувача відповідають дійсності.

Оксана

Які ще правила економії?

Олег Синовець

Щоб зекономити і не втрапити в біду, можна поєднувати різні види відпочинку — «КаучСерфінг», бла-бла-кар, велосипедні мандрівки тощо.

facebook

ОЛЕКСАНДР ЖИЛЬЦОВ, КЕРІВНИК
РЕГІОНАЛЬНОГО ПРЕС-ОФІСУ
«ПРИВАТБАНКУ»В ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ:

— Дивина дивна! Мені сьогодні телефонували та пропонували для співпраці з «Приват-Банком» продиктувати sms-пароль, адже в іншому випадку заблокують картку! Мовляв, у банку були регламентні роботи - система змінилась. На моє запитання, чи не потрібно надати номер картки та CVV-код, аби вже точно все

було гаразд, бідолаха ледь не задихнувся від щастя. Ну а як? Куди ж я із закритими картками? Потішили мене зранку. Дякую за настрій, горе-оператори)) Друзі, будьте обачні! Нагадую, що «ПриватБанк» не телефонує для з'ясування жодних клієнтських даних! Найкраще просто покладіть слухавку. Усім гарного дня!

facebook

ЛІЛЯ БЕРНИК,
БЛОГЕР:

— З серії «ділюся досвідом».

Як з малими дітьми потрапити з пункту А в пункт Б, так, щоб діти це робили своїми ногами і при тому запам'ятали щось корисне. У моєму випадку тестували дітей 5 і 3 років (1-річний на це не вівся, тому доводилося або везти, або нести). Спосіб використовується успішно вже майже два роки.

Отож головне - фантазія. Пункт Б у нас дуже швидко перетворюється на Африку (Австралію, Китай, Марс...). Пункт А зазвичай — рідний Тернопіль. Залежно від нахнення, з нього ми вилітаємо, від'їжджаємо, відпливаємо. Мандруємо різним транспортом і через різні міста (збоку все виглядає дуже кльово). Часом десь затримуюмо-

ся на екскурсії (Париж, Лондон, Делі, Токіо...). Заодно дізнаємося, що в тих містах є таке визначне і в яких країнах ті міста. Ну і взагалі про існування країн, материків (а як понесе - то планет). Часом ми пробираємося джунглями і тікаємо від тигрів і леопардів (діти «обзивають» якоюсь тваринкою якогось пішохода і з криком утікають). Часом ми пливемо морями-океанами - так сталося, що зазвичай це дороги, а машини - морські тварі. Кілька разів разом із нами кілька людей шукало за коалами на тополях. Коли пункт Б далеко, і в Амазонії починає боліти лівий пальчик правої ніжки, я їй передаю стерно (кермо, пульта літака чи космічного корабля) і вона з новими силами «везе» нас до нових пригод.

facebook

ГАННА ОСАДКО,
ПИСЬМЕННИЦЯ:

— Коли я у транспорті слухаю музику, то почувуюся, ніби у фільмі, де я — головна героїня, звісно. І залежно від музики на тлі, фільм той різних жанрів — мелодрама, комедія, трилер тощо. Причому світ за вікном теж починає

грати свої ролі залежно від акомпанементу.

Їхати на «Арсенал» через квітучих пів-України із класикою від Сари Брайтман у вухах — це класно. Як початок якогось гарного французького фільму.

facebook

АНДРІЙ МЕЛЬНИЧУК,
МАНДРИВНИК:

— Вчора у Тернополі побачив негритянку із настільки тернопільським виразом обличчя, наче вона народилася в яко-мусь Гримайлові чи під Теребовлею.

Мій ідентифікатор «свій-не свій» захищав її до перших (бо переважно я починаю наспівувати «темна нічка гори вкрила»).

З того роблю висновок, що (для мене), у першу чергу, грає роль саме вираз, де спочатку кидається в очі обличчя, а вже потім — колір шкіри. Он, наприклад, коли я сам десять років тому вилазив з печери Олексинської дощового червня, то взагалі на писку на тасманійця був схожий.

facebook

ВОЛОДИМИР ГЕВКО,
РЕКЛАМІСТ:

— Наш соціум в'яжуть із довгих ниток ДНК жовтими, темними і світлими кольорами, часто чудернацькими узорами, набираючи людину за людиною, періодично відпорюючи назад уже набране через декілька дефективних петель. Кажуть, що ми зараз на порозі

третього світового розпорювання. Перефразовуючи відомий жарт про рибальську сітку, людство - це купа дірок, зв'язаних між собою. Важливо триматись один за одного, щоб сітка була міцною і ми отримали шанс зловити щось вартісне. І не браконьєрители!

Колонка Олександра ВІЛЬЧИНСЬКОГО

Руська і москалі

За цей місяць, поки я був у Шотландії, росіяни та їхні агенти впливу пробували розкрутити чергову провокацію із тернопільською вулицею Руською. Начебто вони мають до неї якийсь стосунок і хотіли, аби ми це визнали й заходилися її негайно перейменувати. Пришivalи до цього і «русскій мір», і пов'язану з цим словосполученням негативну конотацію у кожного свідомого українця. Щодо останнього — негативного сприйняття нами їхнього «міра», то вони не помилилися, але ж до чого тут вулиця Руська? Мабуть, як вони вважали, тільки через те, що ще за їхнього царя Петра вони вкрали у нас частину назви і нарекли свою Московію Російською імперією. От чудні, вони думають, що завдяки цьому перестали бути москалями, вони думають, що ми це забули. Але вкрати триста років тому в України-Руси слово — ще не означає мати якийсь стосунок до тернопільської вулиці Руської, як і до львівської та схожих вулиць в інших містах Галичини. У цій назві насправді живе давня назва галицьких та й не лише галицьких українців — русини. У нас цього не знають лише невіглази, натомість москалі твердолобо перекладають руський, як «русскій», і дуже цим тішаться. На це можна лише покрутити пальцем біля скроні. Приемно, що саме так тернополяни й прореагували на їхній вереск щодо нашої вулиці. А якщо вже справді хотіли бути принциповими, то мали б задіяти агентуру для пошуку вулиці якогось «Какцапа», чи хоча б «Цапенка», бо інша поширена серед українців назва москалів — «кацапи». І вже тоді хоча б поміркувати: чому так, а не інакше?

Колонка Світлани ГРИВАС

У кожного — своя правда

— Доброго дня. Турбує така-то. У мене вкрали дитину. Я знаю, де її утримують. Але міліція нічого не робить, щоб допомогти забрати її... Тільки газета може допомогти!

І на думку людини, журналіст уже позичив «мигалку» у правоохоронців, одягнув її на голову і віу-віу-віу, та вбравшись у спорядження альпіністів, повзе на енний поверх встановлювати справедливість.

Ти розбираєшся — людина сердиться, що так довго. А коли розібрався, виявляється, дитину не вкрали, а забрали. Забрали рідний батько, бо мати на кілька місяців кудись зникла. А причина того, що жінка назвала батька «чужим дядьком», — у тому, що не записала його в свідоцтво, щоб офіційно бути мамою-одиначкою. А насправді батько був на той час одружений з іншою. І коли пишеш, як є, замість подяки тобі згадають і людський суд, і пекельний.

Словом, «Санта-Барбара» у нас на Тернопільщині — свої. Але ще, буває, проблеми наче злизані з російського «мила» — любов, горілка, сварка, смерть. Або ж наче списані з класичного українського твору — поділили землю, а тепер чубляться, не поділили — і чубляться, зговорились про продаж чогось, щоб не платити податків, а хтось когось кинув, та й все так «замутили», що тепер сам чорт голову зломить.

І кожен у такій ситуації вірить, що його проблеми — особливі, не такі, як у всіх. Мовляв, таке і в кіно не покажуть. Мовляв, про таке книжку можна писати. І навіть якщо ситуація не така, як розповідає людина, вона не обманює. Вона просто вірить...у свою правду...

Закон чи помста?

ІГОР ДУДА

Нещодавно экс-заступнику генпрокурора Віталю Каську ГПУ оголосила підозру у скоєнні злочину. А саме — шахрайстві з нерухомістю. Оголосила приблизно у такому ж стилі, як свого часу арештовували Ю. Луценка, тобто у несподіваному місці і в несподіваний час. Усе — як у нас ведеться. Тобто згідно із законом. Згідно з тим же законом, людині, з якою Україна ще недавно пов'язувала свої надії на торжество справедливості й покарання фігурантів гучних кримінальних справ, нині самій загрожує до 10 років «неба в клітинку». За що? Та яка, зрештою, різниця? У нас — як і в часи приснопам'ятного сталінського прокурора Вишинського: була б людина, а стаття знайдеться. Щодо самого складу вини Каська, то в Генпрокуратурі ствер-

джують, що він прописав на квартирі у Києві свою матір, котра мала квартиру у Львові, після чого відбулася приватизація квартири на матір. Чи не нагадує все це за стилем звинувачення того ж Ю. Луценка у покровительстві своєму водієві, а Ю. Тимошенко — у закупівлі карет

Але в обох «діамантових прокурорів» є суттєва перевага над Каськом: вони, вочевидь, не конфліктували з экс-генпрокурором В. Шокінім, а жили з ним «душа в душу»

швидкої допомоги? Все ж видається, що порівняно зі справою «діамантових прокурорів», оця квартирна оборудка В. Каська, яку чинний заступник генпрокурора В. Куценко щосили намагається піднести в очах громадськості до рівня вселенського злодіяння, явно

програє за своєю значущістю і суспільною небезпечкою. Але в обох «діамантових прокурорів» є суттєва перевага перед Каськом: вони, вочевидь, не конфліктували з экс-генпрокурором В. Шокінім, а жили з ним «душа в душу». Тому й набули статусу «святих святих

Але в обох «діамантових прокурорів» є суттєва перевага над Каськом: вони, вочевидь, не конфліктували з экс-генпрокурором В. Шокінім, а жили з ним «душа в душу»

корів». І саме тому мають нині вагомий надії на те, що «діамантова справа» буде тихенько спущена на гальмах. Віктор Шокін взагалі продемонстрував, що легковажно ставитися до нього не можна: перед самісінькою своєю відставкою звільнив ще одного свого

«неугодного» заступника — Д. Сакварелідзе. Як знак «вдячності» за незалежну позицію і в науку іншим. Принаймні усе скидається на це. Адже якщо В. Касько і мав той квартирний гріх на душі (зараз, думається, всі ресурси Генпрокуратури будуть спрямовані на його доведення), то чому про нього не говорили раніше, до того, як між ним і В. Шокінім пробігла чорна кішка? Усе це дуже схоже на сумнозвісне «тримання на гачку» й зберігання компромату «про запас». І що з того, що практично всі користувачі соцмереж — від рядових громадян до топ-політиків — розцінюють все це як помсту і зведення рахунків? У нашій країні навіть такі далеко не шляхетні мотиви можна «загорнути» у цілком благоприсойній формулювання. І відшукати для них підходящі пункти і статті закону.

НАШІ В ПЕРУ: ЖИТТЯ У КРАЇНІ ІНКІВ

Діаспора ■ Приблизно 500 українців проживають у Республіці Перу, що у Південній Америці. У кожного з них — своя історія. Для перуанців українці, як виявляється, — екзотика

Трохи більше ніж 200 українців проживають у Перу, згідно з офіційною статистикою. Утім, перуанські українці стверджують, що їх щонайменше півтисячі.

Республіка Перу за площею удвічі більша за Україну, а кількість населення — 27,2 млн. осіб. Посольство України діє там із 2003 року, і ця південноамериканська країна видається нам екзотичною. Насправді ж і для перуанців українці — далекий і малознаний народ. Про життя української громади в Перу розмовляємо із її активістом Іриною Кравченко. Утім, говорити про організовану діаспору у Перу рано: там немає ані громадських об'єднань українців, ані шкіл і церков.

— **Скільки ж українців є у Перу?**
— Для більшості перуанців українець — екзотика. Якщо візьмемо інформацію Посольства України в Перу, то офіційна цифра ледь перевищить 200 осіб. Але насправді нас, гадаю, можна нарахувати десь 500. Багато з тих, хто не зареєстрований у посольстві, живе у віддалених районах Ліми або провінціях. Хоча, звичайно, більшість мешкає

Перуанська страва
Кауса (causa)

Складники:

- 1 кг картоплі
- 1/2 кг курячого вареного м'яса, розділеного на волокна
- 1 середня цибуля, дрібно поріzana
- 1/2 банки майонезу
- 1 лимон (перуанський)
- 3 ст. л. гострого перцю (ахі)
- 2-3 ст. л. олії
- сіль і чорний перець за смаком

Приготування:

- Зварити картоплю у «мундирах», почистити, розім'яти (можна пропустити через м'ясорубку) та охолодити. Додати мелений перець (ахі), олію, сік лимона, сіль та перець.
- Добре вимішати, розім'яти, і розділити на дві частини.
- Курку змішати з майонезом, цибулею, посолити.
- Одну частину картопляної маси викласти у невисоку форму. Наступним шаром — курячий фарш.
- Накрити курячий фарш картопляною масою, що залишилася.
- Зверху змастити майонезом і прикрасити болгарським перцем, нарізаним соломкою, і кружечками яєць.
- Якщо є авокадо, можна зробити один шар - з курки, другий - з авокадо. Загалом начинку можна зробити з будь-чого: рибної консерви, крабових паличочок... Цю страву можна подавати як рулет або як окрему порцію.

у Лімі. Це — столиця і найбільше місто в країні. Тут живе третина населення Перу. Також українці є в інших великих містах, таких, як Арекіпа, Трухильо, Чіклайо.

— **Чому країні виїхали в Перу?**

— Більшість українців у Перу — жінки, які одружилися з перуанцями. Останнім часом сюди приїжджає і багато чоловіків з України. У Перу існує декілька українських фірм або місцевих компаній, що співпрацюють з Україною. Більшість з них — у сфері авіації.

— **Важко адаптуватися у країні?**

— Дуже важливо володіти мовою на нормальному рівні. Якщо не розмовляєш іспанською, можливості інтегруватися у суспільство дуже обмежені. Важливо бути відкритим до сприйняття культури, звичок і ритму тутешнього життя.

— **Як місцеві жителі ставляться до українців? Чи є стереотипи?**

— Перуанці дуже люблять іноземців, тому ставляться добре до всіх, у тому числі до українців. Коли кажеш, що ти з України, перша їхня асоціація — це Росія, Радянський Союз. У них взагалі якась нездорова зацікавленість і обожнювання СРСР та Росії. Тому шоразу, як чую запитання «Україна була частиною Росії і намагається відокремитись?», вимушена прочитати коротку, наскільки це можливо, лекцію про історію Київської Русі та України. Ще перуанці знають, що наші жінки — найгарніші у світі.

— **Ким тут працюють українці?**

— Є люди різноманітних професій: лікарі, вчителі, перекладачі, туристичні гіді, брокери з нерухомості, менеджери, дизайнери, музиканти, співаки, моделі.

— **Які професії у цій країні престижні?**

— Щодо професій, то важлива затребуваність. Наприклад, вважають, що престижно бути адвокатом. Але зараз у Перу дуже багато випусників-адвокатів, які не можуть працевлаштуватися. Ринок адвокатури заповнений до країв. У Перу дуже розвинена видобувна промисловість мідної руди та коштовних металів, а також нафти та газу. Тому найбільш затребувані є інженери, геологи тощо. Мають попит IT-менеджери, технічні спеціалісти.

— **У чому найбільші досягнення/проблеми українців у цій країні?**

— Ми завжди гідно представляємо нашу рідну країну. А головна проблема — це дистанція між Україною і Перу. Переліт тривалий і важкий. Квитки дуже дорогі. Перуанські українці частіше відвідували б Батьківщину і родичів, якби не ці фактори.

— **Чим особлива кухня країни?**

— Уже два роки поспіль Ліму вважають кулінарною столицею світу.

АРХІВ ІРИНИ КРАВЧЕНКО

Красивид Мачу Пікчу — доколумбового міста в Андах на висоті 2400 метрів над рівнем моря

Різнорманітність та вишуканість місцевих страв не має аналогів. Тому одна з модних професій тут — шеф-кухар.

У Лімі є три найкращі ресторани світу. Це «Сентраль», який у 2015 році посів четверту сходинку у рейтингу The World's 50 Best Restaurants, найвідоміший «Астрід і Гастон» — на 14-му місці і «Майдо» — на 44-му. Перуанці дуже пишються своєю кухнею, і їжа є однією із улюблених тем для розмов. Страва, яку перуанці вважають своєю візитною картою, — це севиче: порізане невеликими кубиками філе свіжої сирової риби (звичай океанської), яке збризкують соком перуанського лимона (маленький, зелений і дуже кислий), додають сіль і гострий перець — ахі. Подають страву холодною відразу ж після приготування. Також гордістю Перу є піско — дистильований з виноградного соку спиртовий напій, що має 42-44 градуси. Є багато видів піско, залежно від того, з якого сорту винограду він зроблений. Напій споживають без домішок чи додають ук коктейль. Кожен турист просто зобов'язаний скуштувати севиче і піско-сауер.

— **Чи достатньо тут продуктів, щоб зварити, приміром, борщ і скільки це коштує?**

— У Перу є все необхідне для того, щоб зварити справжній український борщ. Єдине, що сметану тут не використовують у націо-

Панорама Ліми з боку Тихого океану

Акція солідарності з Майданом. Лютий 2014 р.

нальних стравах чи для приготування солодощів. Це імпортований делікатес. 150-грамова баночка коштує три долари, що робить борщ дорогою стравою. Якщо враховувати вартість сметани, то велика каструля борщу коштує 8-10 доларів. На двох цієї каструлі вистачає на 4 дні.

— **Якими є соціальні стандарти, зарплати у Перу? Скільки коштує оренда житла?**

— Дуже складно узагальнити і назвати якусь цифру. Наприклад, у Лімі вартість житла або його оренда напряму залежить від зони, де воно розташоване. На периферії або в небезпечному районі можна винайняти однокімнатну квартиру за 100 доларів на місяць, а в елітній або просто хорошій зоні це обійдеться у 500-1200 доларів. Зарплату можна вважати пристойною, якщо вона не нижча ніж 1000 доларів, хоча більшість заробляє набагато менше.

Що стосується життя у віддалених частинах Перу — у гірських селах, то там люди весь рік живуть на 100 доларів.

— **Скільки коштує віза у Перу і чи важко туди дістатися?**

— Українцям не потрібна туристична віза для поїздки в Перу терміном до 90 днів. При в'їзді можуть попросити показати зворотній квиток. Іс-

нують різні маршрути та авіалінії, якими можна дістатися до Перу з України. Найшвидший і, на мою думку, найзручніший — це KLM транзитом через Амстердам. Якщо є віза, можна летіти через інші країни Європи чи США.

— **Що знають у Перу про теперішні події в Україні і як їх тлумачать?**

— Не всі цікавляться політичним життям інших країн. Але ті, хто щось чув про Україну, знають, що «у нас зараз якісь проблеми». Деякі гадають, що у нас громадянська війна, інші знають про російську агресію й окупацію. Є такі, що бачили фільм «Зима у вогні» на каналі Netflix, і їх дуже вразила сила та воля українського народу. На жаль, багато перуанців читають чи дивляться RT, тож можете собі уявити, якою інформацією вони володіють. Під час подій на Майдані ми (група активістів) провели дві акції солідарності, під час яких поширювали інформацію про Україну та події на Майдані. Пізніше, через два місяці після початку окупації Криму, у Перу приїжджав Лавров з офіційним візитом. Тоді ми направили відкритий лист із протестом міністру закордонних справ Перу і поширили його у ЗМІ. Одна щотижнева аналітична газета навіть взяла у нас інтерв'ю. Таким чином ми намагаємося донести правду інформацію до місцевого населення.

ЯК МІСЦЕВІ НА СХОДІ КРОВ'Ю ПЛАТЯТЬ ЗА СВІЙ ПАТРІОТИЗМ

Мандрівка ■

У рамках проекту Донецького прес-клубу «Схід і Захід разом» журналістка газети «RIA плюс» відвідала Донеччину, поспілкувалася з місцевими жителями та побачила їхній побут

ЮЛІЯ НІКІТИНА 0-98-872-87-81,
JVOLNIKITINA@GMAIL.COM

Шахтар із залишками снаряду, що влучив в його дім

Ідемо в напрямку прифронтового Артемового (місто районного значення в Україні, підпорядковане Торецькій міськраді Донецької області — прим. авт.). Навкруги — зелень та цвіт. Зіпсували цю картину зруйновані снарядами житлові та промислові будівлі.

Водій, який супроводжує нас на Донеччину, каже, що виходити за межі головної дороги небезпечно — навкруги розтяжки з мін.

Заходимо в приміщення Артемівської міськради, де волонтери Міжнародного благодійного фонду «Карітас» видають аптечки. У коридорі — черга з людей, переважно пенсійного віку. Про Тернопіль, як і про інші міста Західної України, тут знають небагато. До журналістів ставляться з пересторогою. Бояться називати своє ім'я.

«Навіщо потрібен був Майдан?»

— Приїжджали одні з Києва, вони так перекурили мої слова і вийшло так, ніби я — за Україну, — каже місцева жителька.

Як тільки сховали камеру, люди жваво починають обговорювати українську владу та «звірства» наших військових, які на власні очі ніхто і не бачив. Усі ніби за мир, але не всі — за перемогу України.

— Навіщо був потрібен цей Майдан? — обурюється місцевий пенсіонер. — Чому по ваших каналах не показують, що військових викидають з вертольотів у ліси, аби було менше втрат? Ще й стріляють по нас, усі це знають. Стріляють перші, провокують «ополченцев».

Чи можна звинувачувати цих людей, якщо вони стали жертвами російського «зомбоящика»? — запитує голова правління Центру стратегічних досліджень Павло Жовніренко. На його думку, українська сторона досі не робить нічого, аби українців на Сході від нього захистити. Місцеві проукраїнські ЗМІ можна перелічити на пальцях, і ті зазнають утисків від місцевої влади, наголошує він.

Раніше в Артемовому жило близько семи тисяч людей, а тепер — менше половини. Через відсутність газу волонтери змушені допомагати місцевим опалювальними брикетами — їх привозять близько 25-ти тонн на день та ви-

дають по тонні в руки. Взимку тут позамерзло чимало безхатченків.

Заходимо в гості до 81-річної Валентини Олександрівни, яка мешкає зі своєю 87-річною подругою. Жінка переїхала з Чернігівської області більше 60-ти років тому і досі розмовляє українською. Готова пригостити нас навіть останнім буханцем хліба.

Ходили б на дискотеки...

Оптимізм та сила духу цієї жінки не може не вражати.

— Я своїми руками будувала шахти, школу, свою хату, — каже Валентина Олександрівна. — Чоловіка вже 15 років нема, син та онук недалеко живуть, сусіди допомагають. Ми дівчата — хоч куди, ходили б ще на дискотеки, та колінця не дають. Ми стільки всього пережили і цю війну переживемо. Тільки не стріляли б.

У місті залишилось чимало багатодітних сімей, адже їм найважче виїхати. Найбільше люди бідкаються через безробіття. З десятків шахт зараз працюють тільки дві.

Заїхали до чоловіка, якого сусіди називають майстром на всі руки.

— Ціни попіднімали, а через закриття шахт я ходжу на роботу декілька разів на тиждень, — каже він. — От і отримую 600–800 гривень на місяць. Живемо з сім'єю на орендованій квартирі, але приходжу помагати мамі. Хата

та квартира розбомблені, мама плаче, що ми не живемо, а виживаємо. І нікуди ж не поїдеш, не кинеш своїх стареньких батьків. Та й доки можна втікати?

Патріотизм відмивали кров'ю

В інформаційній війні українська сторона давно здалась. У визволеній Дружківці не видають українську пресу, не чути українського радіо. Про винищення української культури місцевий патріот Олекса Тихий говорив ще в 40-х роках минулого століття, за що поплатився свободою та життям. Тепер його ім'я не сходять з вуст людей, які твердо вважають, що Схід — це Україна.

За проукраїнську позицію і нині поплалились багато місцевих жителів — хтось посадою, хтось здоров'ям, а хтось навіть життям.

Дорогою побачили танк, який сепаратисти колись зняли з постаменту. З місця він так і не зрушив. А також п'єдестал Леніна, від якого залишились самі капці.

Директору Дружківського технікуму Донбаської державної машинобудівної академії Віктору Баштовому погрозували фізичною розправою. Він не дозволяв знімати українського прапора навіть тоді, коли місто окупували сепаратисти. Стяг зняв друг Віктора, який боявся за життя товариша.

Багатодітна сім'я отримує брикети від «Карітасу»

У цей час у місті патріотизм з українців відмивали кров'ю — у підвалі відділу Державної служби охорони створили «катівню», з якої чимало людей так і не повернулись живими.

Місцевий житель Василь Зандер — один із тих, кому дивом вдалось уникнути смерті. Його врятував серцевий напад.

— Члени так званої ДНР у балаклавах приїхали вночі, одягнули на голову мішок

та відвезли у підвал-катівню, — пригадує 62-річний чоловік. — Провів тут чотири доби без сну та їжі, увесь час мене катували. Навкруги було чути крики, валилось вирване жіноче волосся, кров уже в'їлася в підлогу. Казали, що це — за Майдан та українську позицію. За час моїх катувань дружина від хвилювань схудла на 15 кілограмів.

Пану Василю пробили ліву ногу, почалося зараження, він стівав кров'ю. У чоловіка стався серцевий напад. Його життя врятували місцеві п'яниці, яких кинули до його камери — вони покликали охорону, коли чоловік вже не подавав ознак життя. Тоді Василя Зандера відвезли до лікарні.

Таких, як пан Василь, тут можна знайти більше десятка, і вони досі збираються на проукраїнські віче. Ці люди вже нічого і нікого не бояться, бо пережили пекло.

— Деякі мої друзі поїхали в Росію, але хочуть повернутись — була б тут робота, вони уже б давно були тут, — каже волонтер «Карітасу» Олександр Михайлович (прізвище відоме — прим. авт.). — Україна повинна бути єдина, але силою нічого ніколи не доведеш. І на Заході, і на Сході України є хороші люди, і їх більшість. А є покидьки...

У наступних випусках газети «RIA плюс» ми продовжимо серію публікацій про поїздки на Схід.

Знищена снарядом житлова будівля в Артемовому Донецької області

КНИГИ
НА ТЕМУРічард Метисон «Я — легенда»,
Клуб Сімейного Дозвілля, 224 с.

Ціна: 65 грн*

Роман геніального фантаста Річарда Метисона про зомбіапокаліпсис, який спричинив невідомий вірус, через більш ніж півстоліття з часу написання

так само захоплює історією єдиного, хто виявився носієм імунітету до нього. Роберт Невіл день за днем, місяць за місяцем вбиває колишніх людей, перетворених вірусом на вампірів. Крізь сутінки він хоче прокласти дорогу до тих, хто, можливо, схоже до нього ще протистоїть крижаному жаху, на який перетворився світ навколо. Шукаючи порятунку від самотності, він знаходить неочікуване — новий світ, де місяця йому вже немає.

Деніел Джеймс Браун «Диво в Берліні», Наш формат, 448 с.

Ціна: 125 грн*

«Диво в Берліні» — дві майстерно зшиті сюжетні лінії. Перша розповідає нам історію простих американських хлопців, які в один з найстрашніших періодів в історії США — Велику депресію — відвоюють своє право на гідне майбутнє. Друга переносить нас до Німеччини, де Гітлер уже задумав свій найстрашніший план — Другу світову. Перш ніж розв'язати війну, він хоче приспати ворога: показати, що Німеччина гостинна, вільна і мирна держава. На Олімпійські ігри 1936-го року в складі збірної США з веслування потрапляють герої та здобувають перемогу.

Срджан Валяревич «Комо», Книги — XXI, 208 с.

Ціна: 80 грн*

Сербський письменник Срджан Валяревич описує місячний побут ліричного героя над озером Комо: розкішні вечери, дорогий алкоголь, прогулянки горами, загравання з місцевими дівчатами і таке інше, що ми знаємо про н а п р у ж е н у письменницьку роботу. Втім, другим,

прихованим дном, яке й забезпечило «Комо» світову кар'єру, є війна, що трясла экс-Югославію впродовж дев'яностих років. Тільки книжка ця — з тих найкращих зразків психологічної воєнної прози, де слово «війна» майже не вживається і де взагалі немає описів батальних сцен.

* Ціни в книгарнях можуть відрізнятися від вказаних

ЯКІ ФЕСТИВАЛІ БУДУТЬ ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ

Розваги ■

У перші вихідні після Великодня на Тернопільщині триватиме бум фестивалів. Їх буде одразу три — мистецький, українсько-угорський і свято Збаража, яке й відкриє сезон туризму

ІРИНА НЕБЕСНА, 0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@GMAIL.COM

Мистецький фестиваль «І» відкриє сезон фестивалів. Він починається 6 травня і триватиме три дні. Наступного дня у Бережанах розпочинається «Ференц-фест», який також триватиме три дні — до 9 травня. А 8 травня у Збаразькому замку відсвяткують початок туристичного сезону.

Угорці читатимуть українською

Організатори фестивалю поставили собі за мету показати і українцям, і угорцям, що в них є спільні історія та культура.

— Ференц II Ракоці — це угорський Богдан Хмельницький, це людина, яка символізує повстанський рух задля здобуття незалежності своєї країни, — каже співорганізатор, історик Сергій Ткачов.

Саме у Бережанах 313 років тому Ференц II Ракоці оголосив так звану Бережанську відозву, в якій і закликав куруців до боротьби проти австрійського гніту. Цю промову учасники матимуть нагоду почути і мовою оригіналу — угорською, і українською — для всіх присутніх її зачитають представники угорської культури.

— Прийдуть викладачі та студенти Закарпатського угорського інституту, які розкажуть гостям про

Минулого року у Збаразькому замку можна було побачити середньовічні бої та навчитись стріляти із лука

дійства та про сучасну угорську літературу, — каже учасник ТМГО «Мистецьке об'єднання «Коза» Ігор Мамус. — Навчатимуть чардашу — традиційного народного — та бойового угорського танцю.

Окрім того, буде можливість постріляти із лука, приміряти історичний одяг тієї епохи, а мова йде про XVII століття, від театру Олени Різник. Навчатимуть писанкарства та частуватимуть національними угорськими стравами.

— Розпочнуть приготування шеф-кухарі із самого ранку, — продовжує Ігор Мамус. — Тому, хто матиме бажання, зможе глянути, які трави та спеції використовують вони для надання стравам особливого смаку та аромату.

Фестиваль триватиме два дні 7-8 травня, тоді ж у Бережанах відсвяткують і День замку. В понеділок, 9 травня, усі охочі поїдуть вшановувати загиблих у Першій світовій війні воїнів. Адже поруч з українцями тоді боролися і угорці — 308-й піхотний полк.

Організатори фестивалю обіцяють багато цікавих подій: нічні кінопокази, поетичний марафон, дискусії та різні теми, презентації книг та мистецьких проєктів, а також насичену музичну програму.

На «І» прийдуть десятки митців

— Події відбуватимуться у різних локаціях, — розповідає один із організаторів фестивалю Василь Томчишин. — Наприклад, «Ніч кіно» відбудеться в Українському домі «Перемога». Вечірня програма, яка стартуватиме о 16.00, — у драмтеатрі. Крім того, будуть презентації і творчі зустрічі, здебільшого у книгарні «Є», «Бункермузі» та «Скоріні». А от різноманітні дискусії ми спеціально влаштуємо в Євростудії ТНЕУ. Серед учасників будуть як українські митці, так і гості з-за кордону. До Тернополя знову завітають білоруські поети Андрій Хадановіч та Віталій Рижков.

Знову прийдуть автори із Польщі, каже ще один організатор «І» Юрій Матевоцук. Наприклад, Земовіт Щерек, відомий в Україні завдяки своїй книзі «Приїде

Мордор і всіх нас з'їсть», проведе репрезентацію тексту. Буде також Дмитро Кузьмін, російський автор, який зараз мешкає у Латвії.

Роль письменників виконують ті люди, яких передусім сприймають як музикантів. Наприклад, гість «І» Олександр Сидоренко («Фоззі» із гурту «ТНМК») є автором п'яти книг. А от письменник Павло Корбчук грає на барабанах у гурті Drunk&Drowned, який також є учасником фесту.

Якщо ж не хочете їхати далеко або сучасне мистецтво — це не зовсім ваше, тоді День Збаража підійде найкраще. Цього року там традиційно відкриють туристичний сезон мандрівок Тернопільщиною. Організатори обіцяють домашню кухню на Вареник-фесті та Капусняк-фесті, а також народні забави на території парку біля Збаразького замку вже 8 травня.

ДОВІДКА

Детальніше із програмою фестивалю «І» можна ознайомитись на його сайті: <http://festivalji.com.ua>, вартість квитків на три дні — 300-400 грн. Програма «Ференц-фесту» за посиланням: <https://www.facebook.com/events/1729203417295400>.

Вхід на фестиваль коштує 10 грн, для молодших 18 років — безкоштовний. Вхід на територію парку біля Збаразького замку — вільний, а от у замок — 20 грн.

РЕЦЕНЗІЯ ЧИТАЧА

Ярослав Рудіш
«Останні дні панку в «Гельсінкі»АНДРІЙ ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ (25 Р.),
ЖУРНАЛІСТ

Що залишається робити людині, яка живе в місті, що застигло у вакуумі повільної загибелі? Лише одне — протестувати. Кожна людина по своїй суті складається з протесту, який їй так само життєво необхідний, як повітря, вода чи їжа. Завдяки протесту вона виборює свободу, впускає

у вакуумні камери свіжий подих вітру змін.

Головний герой роману — со-рокарічний Оле, який відкрив власну забігайлівку — бар під назвою «Гельсінкі». Разом із друзями — Франком і Малкольмом Оле у молоді роки створив панк-рокову музичну групу «Автомат», яка подорожувала Європою з концертами. Музиканти протестують проти байдужого мовчання людства, проти несправжності і фальші. Своїми піснями «Автомат» передавав слухачам прагнення бунтувати проти сірості буднів. Концертний тур «Автомату» мав закінчитися в столиці Фінляндії — Гельсінкі, проте до цього міста хлопці так і не дісталися.

Забігайлівка, заснована Оле, стала, так би мовити, його власним Гельсінкі. «Гельсінкі» — символ останньої території, де можна залишатися собою, символ кінцевої зупинки на

нелегкому шляху до свободи, яка зазвичай так і залишається невідкритою. Оле живиться розмитими уявленнями про далеку Фінляндію, яка уособлює нездійснені прагнення й сподівання. «Гельсінкі» робить хлопця тим, ким той хоче бути. Тут живе його минуле, спогади, які є ліками від смерті, котрі він приймає у найскрутніші моменти життя. У барі збираються найкращі друзі Олівера. Франк, який має намір написати історію світу, а потім розіграти її у настільний футбол. Він не розуміє чи боїться зрозуміти, що це марні, утопічні праг-

нення, так би мовити, неможлива можливість — океан історії нещадно заковтує людину у свої неосяжні глибини.

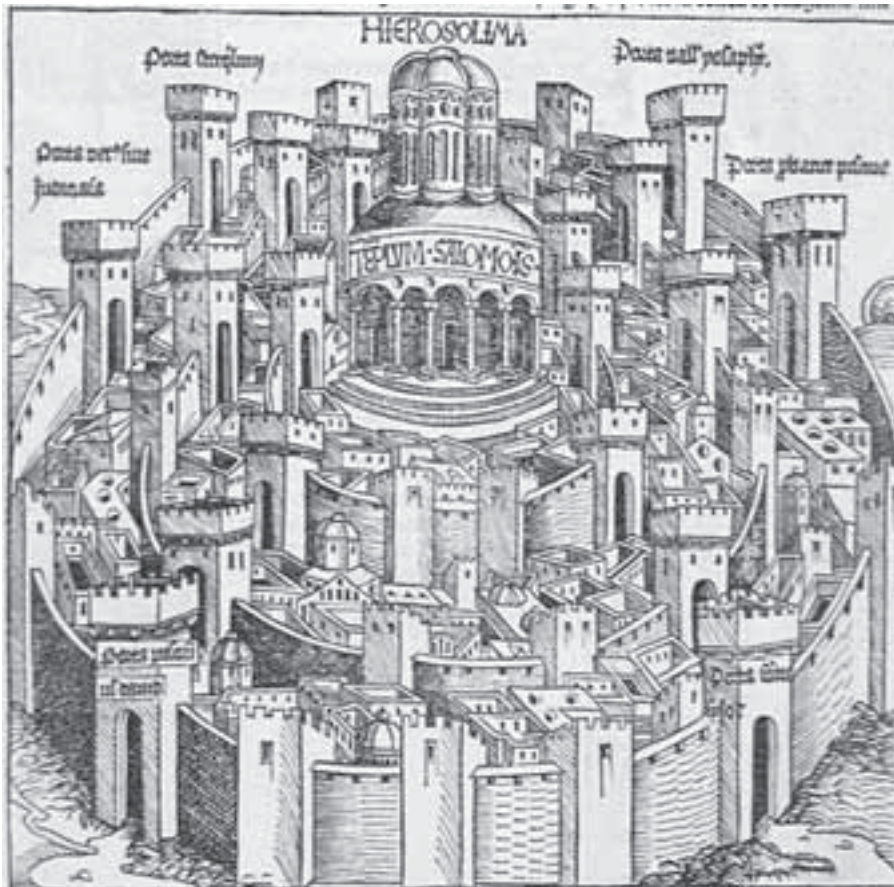
У «Гельсінкі» зберігається невідкритою людська щирість, жевріють вуглинки дружби і любові. Останні дні панку — оригінальний каламбур автора, зваживши на те, що punk's not dead. «Гельсінкі» — остання барикада, острів свободи, який потрібно до кінця обороняти від тріщин і підземних поштовхів. Забігайлівка тримає в єдності Оле й усіх його друзів. Життя — це бунт, вічна душевна революція. «Ми були, а потім не були. Але поміж тим теж щось було. І це щось було справжнім».

Якщо ви прочитали цікаву книгу і хочете поділитися враженнями, надсилайте свої рецензії разом із власним фото на скриньку: iryna.nebesna@gmail.com. Мотивуйте інших до читання якісної літератури!

ЯК ЯН ТАРНОВСЬКИЙ ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ З ПАЛОМНИКАМИ ХОДИВ

Ян Амор граф Тарновський

Зображення Єрусалиму XV століття. Автор – Гартман Шедель

Історія ■ У паломництво до Палестини Ян Амор із Тарнова вирушив у липні 1518 року і провів на Святій землі понад місяць – відвідав численні біблійні місця. Там же став лицарем Гробу Господнього у Єрусалимі

ВОЛОДИМИР МОРОЗ, 0-67-307-55-58,
WOLODYMYR.MOROZ@G.MAIL.COM

Святу Землю — Палестину відвідав у 1518 році граф Ян Амор із Тарнова — майбутній засновник Тернополя. По собі залишив цікаві спогади цього паломництва у вигляді щоденника.

Цей документ зберігся у Польщі, і йому вже після написання дали складну латинську назву «Terminatio ex itinero Illustris et Magnifici Domini Joannis Comitum in Tarnow Castellani Cracoviensis Supremi exercituum Regni Poloniae Ducis, Venetiis ad Terram Sanctam proficientis». Сам Тарновський вільно володів латинню, а все ж дослідники вказують, що щоденник доправляв і робив вишуканішим хтось із численних інтелектуалів — їх багато оберталось в оточенні щедрого коронного великого гетьмана.

У Палестину Ян Амор із Тарнова вирушив 30-річним, і ця мандрівка була частиною ширшої традиційної для тогочасних шляхтичів подорожі.

«Християнські й поганські краї відвідував по швидкоплинному Дунаю і по бурхливих морях плавав; і на морях, і на суходолах шукав лідності, пристойні великій людині. Так, їздячи, ходячи, плаваючи, не зупинився і на горі Сінай, — писав гуманіст Станіслав Орхівський Роксолан. — Відвідав також політий господньою кров'ю Єрусалим, пройшов Александрію, Атланти і весь Єгипет; а також

красиві місця, знамениті давніми пам'ятками. Бачив учені Агени. В Римі вклонився апостольській столиці. А звідти подався до Іспанії та Португалії допомагати королю Еммануїлу у війні проти муринів. Коли ж у війні все обійшлося добре, через французьку землю, а потім через німецьку й англійську повернувся до Польщі вдячним підлеглим свого короля і гідною людиною».

Метою подібних експедицій,

«Вихід туди дуже важкий і прикрий через дуже різкий схил. Посередині на скелі висічена каплиця – то пам'ятка, де Господь Ісус, яка кажуть, перебував у свій піст. Друга каплиця мала стояти на вершечку гори»

а шляхта вирушала в дорогу зі слугами, були освіта, релігійний порив пройтися слідами Ісуса і біблійних героїв, жага вправління у військовому мистецтві і, звісно, бажання задовольнити потяг до пригод.

«У день св. Прокопа, тобто 4 липня 1518 року виїхав Тарновський з Венеції до Єрусалиму. Після кількатижневої, напевно, дуже важкої дороги, на що вказує її тривалість, у переддень Успення Пресвятої Богородиці у суботу 14 серпня (за новим стилем — прим. ред.) припливило до порту Яффи. Здала уже виднілися дві твердині, ніби сторожі укріплення», — читаємо у публікації

Казимира Гартліба у першому томі часопису Kwartalnik historyczny за 1930 рік, присвяченій подорожі Тарновського.

Заспівавши давній гімн «Тебе Бога хвалимо», паломники почали чекати на звістку з Єрусалима. Йшлося про особливий лист *salvus conductus* — лист безпеки для чужоземців, за яким капітан відправив гінця. В очікуванні минуло три дні, і гарантію безпеки для паломників привіз настоятель католицького монастиря зі Святого міста. Відтак — дорога: Яна з Тарнова, як свідчить щоденник, вразив пустельний характер околиць, голі скелі і відсутність лісів. Прочани їхали мулами, а коли на світанку 22 серпня побачили Єрусалим, то за півмилі до нього спішилися і піднялися на Сіон.

«Там, у кляшторі братів менших (францисканців — прим. авт.) вислухали святу месу... — писав Тарновський. — За звичаєм при-

ся радше в'язнями або ж слугами, аніж вільними людьми», — подає Гартліб.

У суботу, 28 серпня 1518 року, Ян Амор Тарновський відвідав Гріб Господній, а 31-го — Йордан та околиці Мертвого моря. Звідти паломники йшли попри Єрихон і гору, на якій Ісус провів 40-денний піст.

«Вихід туди дуже важкий і прикрий через дуже різкий схил. Посередині на скелі висічена каплиця, то пам'ятка, де Господь Ісус, як кажуть, перебував у свій піст. Друга каплиця мала стояти на вершечку гори, де сатана спокушував Збавителя, показуючи йому усі королівства цього світу. Там залишилися тільки сліди споруди», — подає Kwartalnik historyczny.

Усюди, де зупинялися прочани, вони молилися, служили літургії.

3 вересня 1518 року граф Тарновський із гуртом супутників вийшли з Єрусалиму, дійшли до Рами, а далі й до Яффи. Попереду була дорога на гору Сінай із давнім монастирем, який майбутній засновник Тернополя також описав у щоденнику. Відстані, які мандрівники наших днів долають за години, люди 500 років тому покривали за тижні. А тому не дивно, що мандрівка Яна Амора з Тарнова до Палестини, Сирії, Єгипту, Греції, Італії, Іспанії, Португалії та інших країн Європи затягнулася на два роки. Досвід пройденого шляху згодом зробив особу цього державного і військового діяча Польського королівства, який залишив значний слід в історії України, ще більше овіяною ореолом легендарності. На жаль, українською щоденник Тарновського досі не переклали. Адже подібне читиво могло б зацікавити багатьох. До слова, графа у Єрусалимі висвятили на лицаря Гробу Господнього, а в Португалії він отримав ще одне лицарське свячення від тамтешнього короля Мануеля I Щасливого.

РЕТРО НОВИНИ

Про хитрих німців

● Львівське польське громадянство протестувало на вічу проти заяв представника Німеччини д-ра Шахта щодо претензій на Шлезьк і Помор'я. Найшовся на вічу і теперішній комісар «Народнього Дому» пан М. Бачинський, який теж протестував проти німецьких посягань. Він оповідав присутнім про хитрих німців, як це вони для влекшення боротьби зі славянами в «Малопольщі» витворили нову національність «українську», про яку досі ніхто не чував. Шкода що пан Бачинський не є німцем; може він також міг би видумати щось нового.

«Діло», 27 квітня 1929 року

Спосіб на зятів

● Казимир Барановський мав клопіт, бо мав аж п'ять доньок на виданні. А всі без віна. Нарядившись із доньками він пустив дипломатично вістку, що дістав скромну спадщину від бабки з Америки 10.000 дол. Вістка помогла негайно. Барановський видав три доньки за сім місяців.

«Діло», 30 квітня 1929 року

Жертва відмолодження

● У шпиталі в Нью Йорку померла 75-літня співачка Кері Кінг, що в 1923 р. перша зважилась на відмолоджуючу операцію у д-ра Воронова. Вона відмолодилась малп'ячими железами, коли в 69 році... почувала себе дуже старою. Операція помогла лише на кілька літ. Вороги Воронова використають випадок як аргумент проти відмолодження.

«Діло», 30 квітня 1929 року

День Матері

● Українське громадянство готуватиметься перший раз до святкування незнаного в нас досі свята. З почину зорганізованого жіноцтва проголошено другу неділю травня «днем Української Матері». Святкують цей день у той спосіб, що діти стараються зробити своїй матері приємність. Всі домашні заняття виконують за маму інші члени родини.

«Діло», 28 квітня 1929 року

За образу прапора

● Окружний карний суд засудив учора Михайла Мерцалу з Бартатова (Городок Яг.) за те, що він зневажив польський прапор у 10-ліття польської держави. Він здер прапор з народньої школи і пірвав його. За це дістав три тижні гострого арешту.

«Діло», 3 травня 1929 року

Про морозиво

● Наближається літо. Торговельні і промислові організації мали досить часу, щоб підготуватись до постачання трудящих безалкогольними напоями, газированою водою і морозивом. У Тернополі цей час прогааний. Є артіль з назвою «Промфруктовод». Але нічого крім вивіски...

«Вільне життя», 26 квітня 1947 року

КІНО

кінотеатр
Сінема Сіті
тел. 47-77-37, квитки — 30-65 грн

«Вибір»
Драма, мелодрама, 27 квітня, поч. — 10.10, 14.35, 19.00

«Мисливець і Снігова королева»

Драма, пригоди, екшн, 27 квітня, поч. — 10.00, 12.20, 14.40, 17.00, 18.20, 19.20, 20.40, 21.40, 22.55, 23.55

«Сомні»

Жахи, трилер, 27 квітня, поч. — 16.50, 21.15

«Книга джунглів»

Пригоди, — 12.15, 14.25, 16.35, 18.45, 21.00, 23.10

«Воскресіння»

Драма, пригоди, епічний, 27 квітня, поч. — 10.00, 14.10

«Чудеса з небес»
Драма, з 28 квітня

«Леді бос»

Комедія, 27 квітня, поч. — 12.10, 16.20

«Зоотрополіс»

Анімація, сімейний, пригоди, 27 квітня, поч. — 10.05, 12.25

кінотеатр

Палац кіно

тел. 52-33-33, квитки — 25 грн

Мультфільм

На замовлення, 27 квітня, поч. — 14.30

«Крим. Як це було»

Документальний фільм, 27 квітня, поч. — 18.00

«Гамер»
Драма Олега Сенцова, 27 квітня, поч. — 16.00, 19.30

Читатиме Подерв'янський

Концерт буде в Українському домі «Перемога» 14 травня. Початок — о 19.00 Квитки: 150-300 грн. Єдиний живий класик української літератури прочитає свої епічні твори. Лесь Подерв'янський відомий за п'єсами з великою кількістю ненормативної лексики. Серед них «Гамлет», «Павлик Морозов», «Кацапи». Квитки — у ЦУМі (відділ Konica) та на gastroli.ua.

Світлий концерт

Світлана Тарабарова завітає з програмою #світлийконцерт. Співачка виступатиме на сцені ПК «Березіль» 3 травня. Початок — о 19.00. Квитки: 70-250 грн. Яскрава співачка представить програму з 20 кращих пісень, які створила за останні чотири роки. Квитки — у касі ПК «Березіль» та ЦУМі (відділ Konica).

Смішать «Дизель-Шоу»

Гумористи виступлять на сцені ПК «Березіль» 13 травня. Початок — о 19.00. Квитки: 100-330 грн. Жарти «Дизеля» на зрозумілі та близькі для кожного теми, цікаві чоловіка та жінкам. Концерти гумористів — багато інтерактивних конкурсів та постановок. Квитки: у касі ПК «Березіль» та на karabas.com.

Мистецький фестиваль «Ф»

Фестиваль проходить 6-8 травня у приміщенні драмтеатру. Квиток на всі події фестивалю — від 300 грн. 36 годин музики, літератури та мистецтва з Kozak System, Vivienne Mort, Epolets, Прохаськом, Винничуком, Малковичем, Іздриком, Жаданом, Фоззі, Кідруком та іншими. Квитки — festivalji.com.ua.

Заспіває Зінкевич

Концерт народного артиста України Василя Зінкевича буде у ПК «Березіль» 16 травня. Початок — о 18.30. Квитки — від 60 грн. Разом із улюбленцем тернопільської публіки виступатимуть титуловані та відомі ансамблі «Гуцулія» та «Надзбручанка». Квитки — у касі ПК «Березіль» та філармонії.

Loboda з «Пора домой»

Світлана Лобода завітає до Тернополя в межах всеукраїнського туру. Концерт буде у концерт-холі «Подольани» 13 травня. Початок — о 20.00. Квитки: 450-950 грн. Співачка готує яскраве шоу, шалену енергетику та підбірку драматичних композицій для найвірніших фанів. Квитки — у ЦУМі та на karabas.com.

Приїде Ніна Матвієнко

Концерт народної артистки Ніни Матвієнко буде у ПК «Березіль» 23 травня. Початок — о 19.00. Володарка найбільш впізнаваного народного голосу України презентує тернополянам програму улюблених пісень «Вінок мого життя». Гість концерту — Дмитро Андрієць. Квитки — у касі ПК «Березіль».

КЛУБИ

ALLURE CLUB

просп. Злуки, 45,
тел. 098-757-57-57

Найкращі ведучі

Вечірку "Кращі MC України" проводять щосуботи. На відвідувачів чекають MC з усієї країни, весела атмосфера, хіти та конкурси. Гостей розважатимуть DJ Sensey і Dj Misha Breez. Початок — о 22.00. Вхід: для дівчат — 50 грн, для хлопців — 80.

RIVERPOOL CLUB

вул. Чумацька, 14,
тел. 067-350-18-81

The Subbotage Party

Щосуботи клуб запрошує потусуватися під найкращу музику за останні 30 років. До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 дівчатам — 40 грн, хлопцям — 80 грн.

Discohouse Friday Night

Щоп'ятниці для тернополян — вечори хаусу та лотерея для перших 99 відвідувачів із призами. До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 — дівчатам — 30 грн, хлопцям — 60.

БУНКЕРМУЗ

бульвар ім. Т. Шевченка, 1,
тел. 067-350-22-10

Щосуботи запальні сети готують dj з різних куточків України. Потужні біти та яскраві емоції чекають усіх на вечірці. Щосереди у закладі заточують підбори під запальні ритми латино. Для тернополян — сальса, бачата і меренге. Початок розваг — о 20.00. Приходьте з друзями і заряджайтеся позитивом. Вхід — вільний.

ВОМБА, НІЧНИЙ КЛУБ

вул. Братів Гжицьких, 3,
тел. 096-300-11-55.

Ночі флірту

Щонеділі — розкуті та запальні вечірки. Вхід для хлопців — від 20 грн, для дівчат — до 23.00 — безкоштовно, після 23.00 — від 20 грн.

OPERA

Клуб-ресторан щотижня пропонує такі вечірки: щочетверга — студентські вечірки (вхід 30 грн), щоп'ятниці — вечірки у стилі Maxim, щосуботи — Opera Club Show (вхід для хлопців — 50 грн, для дівчат — 30 грн). Упродовж тижня відвідувачі можуть взяти участь у караоке-вечірках. Початок розваг — щодня о 20.00.

ФІЛАРМОНІЯ

«Христос воскрес»

Святковий великодній концерт буде у філармонії 5 травня. Початок — о 18.30. У першому відділі виступатиме камерний хор філармонії під керівництвом головного диригента, народного артиста України Богдана Іваноньківа. У другому відділі — академічний ансамбль народної пісні і танцю «Візерунок». Художній керівник, заслужений артист України Мирослав Бабчук. Квитки — у касі філармонії. Довідки за телефонами: 52-07-48, 52-61-09.

ВИСТАВКИ

Immanuel

Сакральний живопис Олени Смаги, галерея «Бункермуз»

Іван Марчук

Персональна виставка, арт-галерея

«Відлуння Чорнобильської трагедії»

Фондові матеріали, краєзнавчий музей

Творчі роботи учнів

Твори учнів Тернопільської обласної експериментальної комплексної школи мистецтв ім. І. Герети, краєзнавчий музей

«Іван Верхратський — видатний природодослідник»

До 170-річчя з дня народження вченого, краєзнавчий музей

25-та великодня виставка писанок і листівок

Фондові матеріали, художній музей

ТЕАТР

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

(бульв. Т. Шевченка, 6). Тел. 52-40-66, квитки від 50 до 80 грн, поч. — 17.00

«Сватання на Гончарівці»

Музична комедія, Г. Квітка-Осноров'яненко, 5 травня

«Пошилися в дурні»

Музична комедія-жарт, М. Кропивницький, 11 травня

«Дитина в дарунок»

Трагікомедія на дві дії, М. Лисак, 15 травня

«Тітка Чарлі»

Комедія, Брендон Томас, 18 травня

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ТЕАТР АКТОРА ТА ЛЯЛЬКИ

(вул. Січових стрільців, 15). Тел. 52-49-54, квитки — 20 грн, поч. — 12.00, 14.30

«Фараони»

Музична комедія, О. Коломієць, 4, 14 травня

«Веселе мишеня»

Казка-комедія, Ю. Чеповецький, 8 травня

М'ЯСНА ПАЛІТРА З ПІКАНТНИМИ СОУСАМИ

Смачно ■ «RIA плюс» розповідає про приготування фірмових страв у кафе, барах і ресторанах Тернополя

ІРИНА ЧУБАТА, 098-586-50-62,
IRYNA.CHUBATA@GMAIL.COM

Надзвичайно багата страва за кількістю складників і смаків — чудовий варіант для святкового столу на Пасху. Такий смаколик можна скуштувати у релакс-ресторачі «Каруна» на просп. Бандери.

— У нашому меню є дві страви на компанію, — розповідає кухар Віктор Данилишин. — Це «М'ясна палітра» і «Закуска по-домашньому». Перша з картоплі, смаженої у фритюрі, фаршированих рулетиків зі свинячої полядвіці, курячих стейків та овочів і грибів-гриль. Друга — з курячого м'яса, тушкованого з грибами у сметані та картоплі, смаженої у фритюрі. Першу

ми подаємо з соусами — гострим сливовим і ніжним гарбузовим. Другу — лише з гарбузовим. Усі соуси, які ми подаємо до страв, власного приготування.

Поки розмовляли, Віктор уже підготував усі продукти і взявся до роботи. Спочатку висипав картоплю у фритюр, а тоді почав «чаклувати» над м'ясом. Свинину він відбив і змастив гірчицею у зернах.

— Ця гірчиця дуже ніжна і водночас надає свинині пікантного смаку, — зауважив він.

Ще мить — і кухар уже згортає м'ясо рулетом разом із брусочками сиру та грибними пластинками. Дбайливо загортає краї всередину, аби не висипалась начинка. А тоді панірує у борошні і яйці та кладе

у киплячу олію смажитися.

Другий етап — підготовка курячого філе. Віктор добре його зачищає від плів, посипає пахучими прованськими травами і сіллю й обсмажує на грилі з мінімальною кількістю олії. Одночасно із м'ясом обсмажуються четвертинки грибів і розрізаний начетверо помідор.

— Помідор і гриби не треба довго готувати, — пояснює мій співрозмовник, — вони мають бути хрусткими і ледь підрум'яненними.

Минає кілька хвилин — і курячі стейки готові. Кухар розрізає кожеш на чотири частини.

Останній акорд — викладання страви на круглу дощечку. Першою туди потрапляє гірка смаженої картоплі. На неї лягають стейки і рулетики, зверху — грибочки і помідор-гриль. Збоку — обидва соуси. Прикраса — листя салату.

Поки Віктор говорить, куштує страву. Куряче м'ясо поєдную з гарбузовим соусом, а свинину — зі сливовим. Й одне, й інше — надзвичайно смачне. Тож раджу!

Почистити і нарізати картоплю, зачистити м'ясо, помити овочі, приготувати соуси

Свинину порізати шматками, відбити, змастити кожен шматок гірчицею у зернах

Сир нарізати брусочками, гриби пластинками, викласти на м'ясо, згорнути рулетом

Загорнути у рулетиків краї всередину, обсмажити їх на олії до рум'яної скоринки

Курятину посипати травами, посолити, обсмажити на грилі з грибами і помідором

Викласти підготовлені продукти на дощечку, прикрасити салатом, подавати з соусами

СКОЛЬКИ ЧОГО ТРЕБА:
200 г сирі картоплі, по 250 г курячого філе і свинячої полядвіці, 50 г твердого сиру, 10 г французької гірчиці, 4 великі печериці, 1 помідор, прованські трави, сіль, яйце, борошно, олія, листя салату.

Кухар Віктор Данилишин (21 р.): — «М'ясна палітра» — дуже ситна, тож нею зможе наїстися компанія з чотирьох осіб. Вага страви — 800 грамів, ціна — 150 гривень

Сирна паска з цукатами і горіхами

1 кг сиру, 5 яєць, 1 скл. цукру, 400 мл вершків або сметани, 1 ч. л. ванільного цукру, 200 г вершкового масла, 100 г волоських горіхів, 100 г цукатів, 100 г родзинок.

Яйця збити з цукром і ванільним цукром, додати вершки або сметану, добре вимішати.

Поставити масу на середній вогонь, довести до кипіння і варити доти, поки сирна маса не почне гус-

нути (приблизно 3-4 хв.). Трохи охолодити її.

Цукати нарізати, горіхи подрібнити. Родзинки промити і висушити. Змолоти сир, додати масло кімнатної температури, ретельно вимішати. До сирної маси всипати цукати, горіхи і родзинки. Додати яєчну масу і добре все вимішати.

Форму для паски (трикутну або круглу) застелити марлею (4 шари). Викласти масу у форму.

Накрити її марлею, зверху покласти вантаж вагою до 3 кг. Поставити форму у холодильник на 12 годин. Потім марлю зняти, перевернути форму догори дном на тарілці.

Шоколадна паска з мигдалем

5 скл. борошна, 0,5 скл. води, 100 г дріжджів, 10 яєчних жовтків, 10 яєчних білків, 2 скл. цукру, 3 скл. мигдалю, 200 г шоколаду або какао, 1 скл. білого солодкого вина, 0,5 скл. коньяку, 1 скл. панірувальних сухарів, 1/2 скл. цукатів, 1 ч. л. меленої кориці, 1 ч. л. меленої гвоздики, сік лимона.

Розвести дріжджі у теплій воді. Жовтки розтерти

з цукром до білого кольору, змішати з дріжджами. Змішати посічений мигдаль, борошно і половину тертого шоколаду. Влити до суміші вино і коньяк, додати панірувальні сухарі, дрібно нарізані цукати, прянощі, сік лимона. Тісто вимішати, дати йому піднятися. Тоді знову вимісити, додати збиті до пухкої піни білки.

Тісто викласти у форму, змащену маслом, заповнити її на 2/3. Пекти при 180°C близько години. Готову паску полити топленим шоколадом, посипати цукровою пудрою.

Рецепти від тернополян

ТОРТ «НАТАША» І СИРНИК З МАКОМ ВІД КОНДИТЕРА МАРІЇ БЕЗКОРОВАЙНОЇ:

— Для цього торта треба 200 г м'якого сиру, 1 скл. цукру, 2 яйця, щіпку солі, 1 ч. л. соди. Все вимішати, покласти у холод на 2-3 години. Замісити тісто, як на вареники. Розкачати і спекти 7 тонких коржів. Пекти їх 5-10 хвилин при температурі 200°C. Приготувати крем. Для нього потрібно 2 яйця, 1 літр молока, 1 скл. цукру, 100 г масла, 3 ст. л. борошна, 1 пак. ванілі. Збити яйця з

цукром, додати борошно. Закип'ятити молоко, поступово влити туди масу з яєць, додати масло і ваніль. Варити, поки не загусне. Як крем охолоне, перемастити ним коржі, верх і боки торта.

Для сирника з маком треба 500 г м'якого сиру, 5 яєць, 2 ст. л. картопляного крохмалю, 200 г цукру, 0,5 п. маргарину. Сир змолоти, додати жовтки, перетерті з цукром, розтоплений маргарин, крохмаль і збиті білки. Макову начинку готувати так: 250 г

маку, 4 яйця, 250 г цукру, 4 ст. л. борошна, 1 ч. л. порошку до печива. Мак запарити і розтерти, додати жовтки з цукром, борошно, розпушувач і збиті білки. Спочатку вилити у форму частину сирної маси, поверх неї — макову начинку. Так чергуємо 3-4 рази. Пекти сирник 40 хвилин при температурі 180°C.

Закуска з яєць «Пасхальні курчата»

10 яєць, 1 плавлений сирок, 3 зубчики часнику, помідор, зелень і чорні маслини для прикраси.

Яйця зварити накруто. Розрізати навпіл, вийняти жовтки. Плавлений сирок натерти. Часник пропустити через прес. Жовтки розім'я-

ти виделкою. Змішати плавлений сир, жовтки і часник, заправити майонезом. Викласти приготовлену суміш у яєчний білок. Маслини і помідори дрібно накраяти. З яєць зробити курчат: маслинка — очі, помідор — дзьоб. Прикрасити зеленню.

СПОРТИВНІ
НОВИНИЖіночу команду
розформували

Жіноча футбольна команда «Українка» з Тернополя не братиме участі у чемпіонаті Вищої ліги. Команда припиняє своє існування.

Про це повідомив президент клубу Антон Рекуш. Команду знімають з розіграшу у зв'язку із важким фінансовим становищем.

Нагадаємо, що новий чемпіонат України у Вищій лізі розпочався 23 квітня, але уже без участі «Українки».

Стартував новий
футбольний сезон

Матчі першого туру чемпіонату Тернополя сезону 2016 року з футболу відбулися 23 та 24 квітня.

У дебютній грі ФК «Чортків» поступився на виїзді залищицькому «Дністру» — 1:4. Нульовою нічиєю завершилось протистояння великогаївського «Агрона» та бережанської «Ниви». А от тербовлянська «Нива» на виїзді виграла 2:0 у ФК «Козова».

Результативною перемогою сезон розпочала команда «ДСО-Поділля». Представники Тернопільського району виграли 3:2 у «Копичинців».

Ще один матч між ФК «Збров» і тернопільською «Нивою» перенесли на 27 квітня.

«Нива» програла
у Волочиську

Перший матч у чемпіонаті України з футболу серед аматорів 23 квітня провела відроджена тернопільська «Нива».

Наші земляки на виїзді у Волочиську поступилися місцевому «Агробізнесу» 2:0. Голами у переможців відзначилися Тарас Даньків та Андрій Донець із пенальті. Додамо, що впродовж гри перевагою володіли саме тернополяни, але жоден із моментів реалізувати не вдалося.

Наступний матч в аматорській лізі «Нива» повинна провести вдома 30 квітня проти івано-франківського «Тепловика-Прикарпаття». Однак через Великодні свята матч можуть перенести на 29 квітня.

Переміг у Польщі

Вихованець тернопільського спортклубу «Характерник» фрі-файтер Микола Гринчук здобув перемогу у польському турнірі SpartanFight 3.

Турнір проходив у місті Кельце у суботу, 23 квітня. Тернополянин був єдиним представником з України. Організатори визнали бій хлопця кращим поєдинком вечора.

Формат бою був три раунди по п'ять хвилин, але для того, щоб здолати суперника тернополянина вистачило неповних півтори хвилини.

До слова, ще один вихованець «Характерника» Володимир Ізанський бився у турнірі SpartanFight 2 у березні. Хлопець тоді здобув перемогу у першому раунді.

ШАНСИ НА ПОРЯТУНОК У НАШОГО
«ТЕРНОПОЛЯ» ПОКИ ЩЕ Є

Футбол ■

Тернопільські футболісти зазнали чергової поразки у Києві і ризикують за підсумками сезону покинути Першу лігу. Тренер обіцяє ситуацію виправити

АНДРІЙ ТИХИЙ, 097-636-12-34,
ANDRIY.TUKHUYI@20MINUT.UA

Футбольний клуб «Тернопіль» у 23-му турі Першої ліги поступився з рахунком 3:2 у виїзному матчі проти київської «Оболони» Бровар».

Для нашої команди ця поразка стала уже третьою в цьому році. Тож підопічні Василя Івегеша залишаються головними претендентами на виліт з Першої ліги.

— Навесні ми уже зіграли матчі з лідерами — «Зіркою», «Іллічівцем», «Гірником» та «Оболонню», — каже головний тренер «Тернополя» Василь Івегеш. — У цих матчах команда набрала лише одне очко, хоча планували взяти хоча б три-чотири. Втім, у кожній грі наші хлопці старалися і давали бій суперникам. Звісно, хотілося зіграти краще. У деяких матчах ми не заслуговували на негативний результат.

До слова, у столиці гості з Тернополя два голи пропустили ще в першому таймі. Спершу у порожні ворота м'яч забив нападник господарів Василь Продан. А згодом штрафний удар майстерно реалізував Артем Фаворов. Тернополянам один гол відіграти вдалося уже по перерві. Ударом

У столиці футболісти ФК «Тернопіль» зазнали третьої поразки

через себе забив нападник муніципальної команди Андрій Шевчук. Утім, «Оболонь» забила втретє. І знову ударом зі штрафного відзначився Артем Фаворов. До честі ФК «Тернополя» команді вдалося забити вдруге під завесу гри. Відзначився ще зовсім юний нападник Андрій Різник. До речі, Андрій став наймолодшим автором забитого гола у Першій лізі цього сезону. На момент взяття воріт нашому футболісту виповнилося лише 16 років, один місяць і вісім днів.

— Сьогодні нам було важко, і судді теж симпатизували господарям, — констатував після матчу наставник тернопільської команди. — Я вважаю, що арбітри могли призначити пенальті у ворота нашого суперника, але цього не зробили. Натомість ми пропустили гол, а згодом і другий. Один із лідерів чемпіонату не пробачив нам власних помилок. Втім, ми сьогодні були не гірші, ніж опо-

ненти з Києва.

Відтак після 23 матчів ФК «Тернопіль» перебуває у зоні вильоту та ризикуює покинути Першу лігу за підсумками сезону. Однак шанси на порятунок у нашої команди ще є. Найближчий матч тернополяни проведуть удома 29 квітня. У гості до підопічних Василя Івегеша завітає комсомольський «Гірник-Спорт», який розгромив ПФК «Суми» 3:0. Матч відбудеться на Тернопільському міському

стадіоні о 17.00.

— Зараз усі думки нашої команди зосереджені на наступних матчах, — додає пан Івегеш. — Я дуже хочу, щоб у Тернополі залишилась професійна команда Першої ліги. І можу запевнити, що мої підопічні зроблять усе можливе, щоб здолати труднощі. Адже вболівальники нашого клубу і керівництво команди хочуть перемог. Свого останнього слова у Першій лізі ми ще не сказали.

ДОВІДКА

Турнірна таблиця Першої футбольної ліги після 23-го туру:
1. «Зірка» (Кіровоград) — 49 очок,
2. «Гірник» (Кривий Ріг) — 41, 3. «Черкаський Дніпро» (Черкаси) — 40, 4. «Оболонь-Бровар» (Київ) — 40, 5. «Геліос» (Харків) — 37, 6. «Іллічівець» (Маріуполь) — 35, 7. ФК «Полтава» (Полтава) — 31, 8. «Динамо-2» (Київ) — 31,

9. «Нафтовик-Укрнафта» (Охтирка) — 30, 10. «Десна» (Чернігів) — 29, 11. МФК «Миколаїв» (Миколаїв) — 28, 12. «Гірник-Спорт» (Комсомольськ) — 27, 13. «Авангард» (Краматорськ) — 27, 14. ПФК «Суми» (Суми) — 21, 15. ФК «Тернопіль» (Тернопіль) — 19, 16. «Нива» (Тернопіль) — 7 (команда припинила участь у змаганнях).

Наймоладші тернопільські флорболісти
вибороли на чемпіонаті «бронзу»

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHUYI@20MINUT.UA

Третє місце за підсумками чемпіонату України з флорболу (командний вид спорту, що грається пластиком м'ячем, удари по якому наносять ключкою — прим. авт.) здобули гравці команди ФлК «Тернопіль-Юніор» у категорії U-12.

Плей-офф чемпіонату минулими вихідними відбувся у Запоріжжі. У півфінальному поєдинку юні тернопільські флорболісти зустрілись із сумськими «Воронами». На жаль, флорболісти «Тернопіль-Юніор» поступилися із рахунком 2:0.

— Півфінальний матч відбувався у напруженій та рівній боротьбі, — каже тренер юніорів та голова Тернопільської обласної федерації флорболу Володимир Смолка. — Більше пощастило ко-

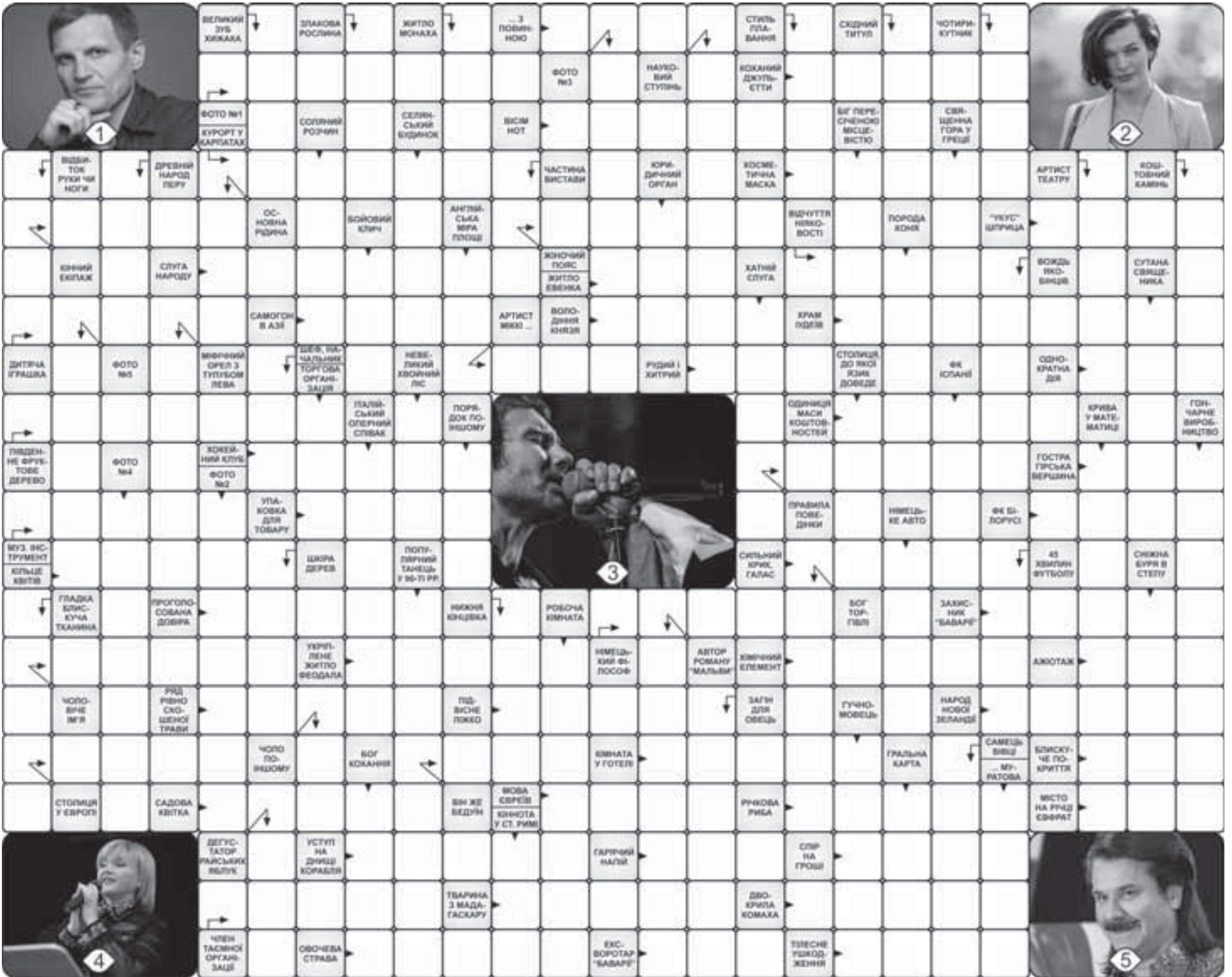
Основний захисник ФК «Тернопіль» Ігор Курило (попереду) пропустить наступний матч через перебір жовтих карток

манді суперника, яка виглядала свіжішою, аніж тернополяни, котрі подолали майже 1000 км у дорозі до змагань.

Наступного дня, налаштувавшись на гру, підопічні Володимира Смолки впевнено перемогли команду «Скала-2003» з Меліто-

поля — 4:1. Відтак наші флорболісти стали третіми. За тернополянами голами відзначилися Юрій Нацюк, Валерій Хілініч та двічі Андрій Татарин. До слова, воротар команди ФлК «Тернопіль-Юніор» Владислав Кучерявий отримав титул кращого воротаря України у віковій категорії до 12-ти років.

— Аналізуючи виступ команди за підсумками сезону, бронзові медалі можна вважати позитивним результатом, — додає Володимир Смолка. — Звісно, ціль була перемогти, але через ряд факторів ми не використали ту можливість реалізувати завдання, яке стояло перед клубом на початку сезону. Від імені Тернопільської обласної федерації флорболу висловлюю щире подяку всім, хто був причетний до підготовки команди та поїздки. Усім батькам, а також тим, хто вболівав за нас вдома. Флорбол єднає!

— А ти хто за фахом?
— Я — магістр чорної і білої бухгалтерії!

Дружина говорить чоловікові:
— Я ходила до ворожки, ти не повинен їхати в це відрядження!
— Що, мені там буде погано?
— Ні, тобі там якраз буде дуже добре.

— Кохана, я б хотів, щоб ти поступила зі мною як з нашим собакою.
— Що ти маєш на увазі?
— Нічого особливого. Просто нагодуй мене і випусти погуляти.

Хазяйка квартири до молоді квартирантки:
— Щось ваш брат перестав до вас навідуватися.
— Напевно, знайшов собі іншу сестру...

— Ваші дівчата — як троянди.
— Так розцвіли?
— Ні, розпустилися...

Оголошення: «Самотній чоловік шукає любові, ласки, розуміння і чогось пожертви».

Вчора в центрі Києва при відкритті подушки безпеки розірвало автомобіль «Таврію».

До відвідувача в ресторані підходить офіціант. Той дає йому допар із словами:
— Порадьте мені що-небудь.

Офіціант кладе купюру в кишеню і, нахилившись до відвідувача, говорить:
— Краще ідіть звідси!

Щоб стати справжнім адміном, потрібно щонайменше 10 комп'ютерів поламати.

— В понеділок я завжди почувуюся Робінзоном Крузо.
— Це як?
— Дуже нудьгую за п'ятницею!

— Чому ти, кохана, плачеш? Адже ж я їду у відрядження не на десять років, а лише на місяць.
— Знаю я тебе! Говориш, що на місяць, а повернешся

через три дні!

— Подивися, як він її любить, — говорить із зітханням дружина, киваючи на екран телевізора.
— А знаєш, скільки йому за це платять?

З життєвої мудрості діда Опанаса:
— Якщо від вас пішла дружина, а ви не відчуваєте печалі, — трішки почекайте. Дружина повернеться, а з нею — і печаль.

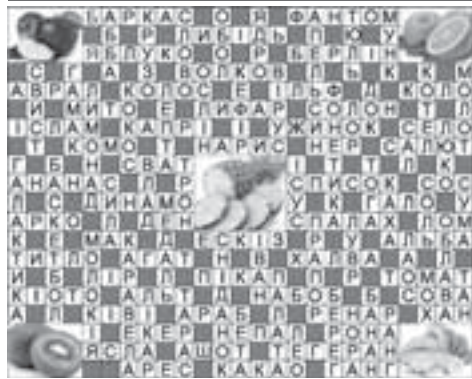
Чоловік показує в автосервісі свою розбиту машину. Механік дивиться на неї і чеше потилицю. Чоловік:
— Дружина на повній швидкості врізалася в стовп. Механік (скептично):
— І скільки разів?

Бог створив жінку для того, щоб чоловік не спився від щастя.

Компліменти — це зброя слабких чоловіків. Сильні завжди правду говорять.

— Ти вже скільки іспитів завалив?

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД НАДРУКОВАНИЙ В «РІА ПЛЮС», № 16

— Разом із завтрішнім — п'ять!

Командир:
— Сьогодні будуть танці!
Солдати:
— Ура!
— Кулеметник прокрутить два нові диски!

ТИЖНЕВИК «РІА ПЛЮС»
Свідство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації «РІА плюс» №507-107 ПР, серія ТР, видане 10.08.2011 р. Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Засновник ТОВ «РІА Холдинг». Видавець з 2006 року - ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Газета є членом «Української Мережі Оголошень».

Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

Тижневик «РІА плюс» доставляють за передплатою підприємствам Тернопільщини та провідним підприємствам України.

Безкоштовне розповсюдження друкованого ЗМІ оплачено рекламодавцем.
Реклама позначається реєстраційним номером та друкується відмінним від основного шрифтом. Матеріали у рубриках «Новини компанії», «Шопінг», «Політична позиція» та «Прес-служби» публікуються на правах реклами. Редакція не завжди поділяє думки авторів та не несе відповідальності за тексти реклами й оголошень. Передрук матеріалів — тільки з дозволу редакції.
Буквосполучення **РІА, РІА, РІА** (а також у сполученні з будь-якими словами та висловами), графічні зображення вказаного, заборонені для копіювання згідно з авторськими правами.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ
м. Тернопіль, вул. Дубовецька, 16 (колишній будинок офіцерів). **Працюємо 9.00-18.00.**
Поштова адреса: 46001, м. Тернопіль, вул. Дубовецька 16.
Телефони редакції: (0352) **43-00-50, 43-00-56**
Телефони кур'єрської служби і передплати: (0352) **43-00-50, 43-00-56**
«РІА плюс» в Інтернеті: <http://20minut.ua>
ПРАВИЛА ПОДАЧІ ОГОЛОШЕНЬ ЧИТАЙТЕ НА 3-й СТОР. БЛОКУ «РОБОТА»
Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідство про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р

Головний редактор: Володимир Мороз, 067-307-55-58.
Верстка: Юрій Карпук.
Коректура: Ірина Чубата.
Відділ реклами: 43-00-50.
Відділ кур'єрської служби та передплати: Лілія Павлишин, 0-95-837-87-14.
Номер набраний та зверстаний комп'ютерним центром РІА.

Віддруковано в друкарні «Прес Корпорейшн Лмітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а, тел. 0-432-55-63-97.

Тираж **27541** примірників. Зам. № **161216**

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ
ексклюзивної рекламної агенції
ТОВ «Медіа Дім РІА»:
р/р 26006000416776
код ЄДРПОУ — 34377553
в ВАТ «Укресімбанк»,
м. Тернопіль, МФО 302429,
свід. про реєстр. плат. ПДВ
№ 100065551.
Інд. податк. номер
343775502080.

Передплатний індекс
22196

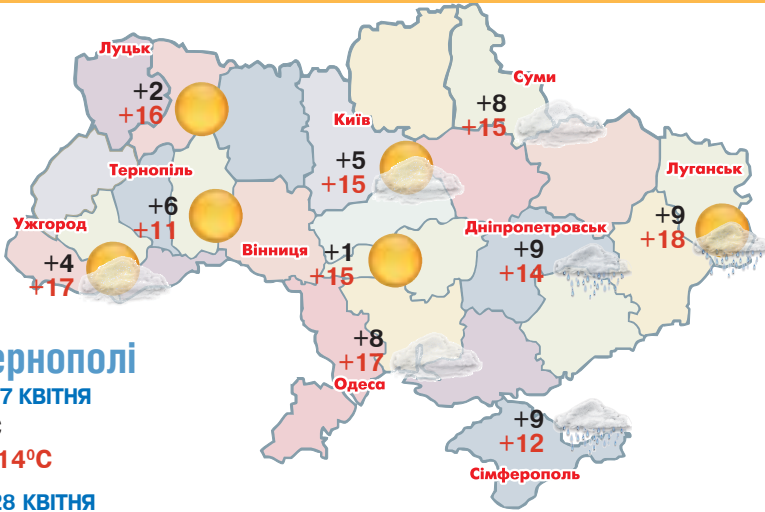

Як завагітніти хлопчиком чи дівчинкою?

Календар зачаття цікавить подружні пари, які планують дитину. Є народні методи, якими користувались наші пращури при зачатті дитини. Медики мають свої версії.

Читайте про це «RIA плюс» від 4 травня

**СПОНСОР
ПРОГНОЗУ
ПОГОДИ**

Погода у Тернополі

СЕРЕДА, 27 КВІТНЯ

☀️ 0+2°C
+12+14°C

ЧЕТВЕР, 28 КВІТНЯ

☀️ +6+8°C
+10+12°C

П'ЯТНИЦЯ, 29 КВІТНЯ

☀️ +3+5°C
+12+14°C

СУБОТА, 30 КВІТНЯ

☁️ +5+7°C
+10+12°C

НЕДІЛЯ, 1 ТРАВНЯ

☁️ +7+9°C
+11+13°C

370729_999

**Склад
МЕБЛІВ та
МАТРАЦІВ
ШАФИ-КУПЕ**

www.nashi-mebli.com.ua

НАШІ МЕБЛІ вул. Живова, 41
(понапроти автовокзалу)
(096) 276-14-40

ФОТОКОНКУРС

**БОЖЕНА
21 РІК**

АКСИОНА АС, ЗЛАДНИЙ КОДІФ І РУДИК КОДІФ

КОЖНА ТЕРНОПОЛЯНКА
МОЖЕ ВЗЯТИ УЧАСТЬ
У КОНКУРСІ

ДЛЯ УЧАСТІ ДОСТАВЬТЕ ЗАПОВНІНІ ФОРМУ
"ВЗЯТИ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ"
НА САЙТІ MISS.MOEMISTO.UA

ПАРТНЕРИ:

центр естетичної косметології

**ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ:
ПАРОКОНДЕНСАТНИХ СИСТЕМ, ПРОМИСЛОВОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ
ІННОВАЦІЙНУ ШЛАНГОВУ АРМАТУРУ**

підбір обладнання, енергоаудит, шефмонтаж, ціни від виробника

+38 0536 700 857, (067) 914 01 99 stimexeng.com

КРЕДИТ
"БЕЗ ПЕРЕПЛАТ"
до 900 000 грн.

м. Тернопіль, вул. Медова, 18
тел.: 068-60-53-403

Зі святом Великодня!

Нехай Божа Благодать наповнить Ваші серця, а Великодне свято принесе надію на краще майбутнє. Злагоди, гармонії та миру в кожную родину! Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Регіональний видавець медіа-корпорації RIA Юрій Штопко

Гороскоп

ОВЕН
Творчі ідеї здивують друзів і партнерів по бізнесу. Якщо ви будете наполегливим і рішучим, то всього досягнете. Не тисніть на партнерів. У разі помилок не панікуйте.

ТЕЛЕЦЬ
Критично аналізуйте інформацію. Інакше важливі справи можуть буксувати. У середу будете схильні впадати в образи на порожньому місці. Проявіть лідерські риси.

БЛИЗНЮКИ
Вам знадобиться розсудливість і вміння вчасно виконувати роботу. Не виявляйте гординю і не сваріться з оточуючими. Терпіння і так дозволять добитися багато чого.

РАК
Доведеться приймати відповідальні рішення. Прислухайтесь до порад старших колег. Перегляньте стосунки з близькими, можливо, ви пред'являєте до них завищені вимоги.

ЛЕВ
Розплануйте справи на тиждень. Не піддавайтеся емоціям, не ризикуйте і не вирішуйте щось запаль. У п'ятницю розчарування може надовго зіпсувати вам настрої.

ДІВА
Не намагайтеся сподобатися босові через лестощі. У середу можливі розбіжності з коханою людиною. У вихідні приділяйте увагу дітям, допоможіть їм з вирішенням проблем.

ТЕРЕЗИ
Розширюйте свій бізнес або розпочинайте нову діяльність. Та проаналізуйте ситуацію і знайдіть правильний напрямок діяльності. У кінці тижня проявіть активність.

СКОРПІОН
Вас чекає професійне зростання і зміцнення авторитету. Для керівників вдалий час для підбору кадрового складу. Контролюйте емоції, не провокуйте конфлікту.

СТРІЛЕЦЬ
Не створюйте нові труднощі для їх подальшого подолання. Вас чекають приємні сюрпризи. Якщо зможете перемогти свою ліню, то багато вдасться встигнути.

КОЗЕРІГ
Буде багато зустрічей, телефонних розмов. Удача супроводжуватиме вас у ділових поїздках і паперових клопотах. У спілкуванні з колегами по роботі будьте коректні.

ВОДОЛІЙ
Доведеться скористатися фінансовими резервами, бо витрат буде чимало. Є шанс втілити творчі задуми. У середу вдасться витягти користь зі спілкування з колегами.

РИБИ
Для зміцнення авторитету проявіть терпіння. Надійде важлива інформація, але використовувати її треба обережно. Субота вдала для поїздки й облаштування будинку.

ТАКСІ ШАНС

42-08-08 43-08-08 44-08-08

Таксі Шанс замовляй - Газету RIA плюс читай!

Щосереди читайте свіжий примірник газети «RIA плюс» під час поїздки на таксі «Шанс»